

מלכות	חסד גבורה תפארת (תי"ת)	דעת מוח ג' (נשמת ה"ק)	בינה	חכמה	קוץ היוד	כתר (שורשי המוחין שבכתר)	ספירות
נצח הוד יסוד	נצח הוד יסוד (ו' קצוות - ו"ק)						
נפש	רוח		נשמה	חיה	יחידה	ה' חלקי נשמה	
נוק' [דז"א] - רחל (פרצוף 1)	זעיר אנפין [ז"א] (פרצוף 2)		אימא (פרצוף 3)	אבא (פרצוף 4)	אריך אנפין [א"א] (פרצוף 5)	ה' פרצו'	
יעקב ורחל (יעו"ר) [לפעמים: נה"י (ולא מלכות)]	זעיר אנפין ונוק' [זו"ן] [לפעמים רק הג"ת (בלי נה"י)]		ישראל סבא ותבונה (יש"ס ותבונה - ישסו"ת)	אבא ואימא [עילאין] (או"א)	עתיק ונוק' [עו"ג] אריך ונוק' [או"ג]	י"ב פרצופים	
עשיה	יצירה		בריאה	אצילות	אדם קדמון [א"ק]	עולמות	
אותיות	תגין		נקודות	טעמים		טנת"א	
אותיות			תגין	נקודות	טעמים'		
ד' אפשרויות: לְעוֹלָם (הכי נפוז) צְבָאוֹת יְרָאָה בלי ניקוד	גְבוּרָה שְׂבָא תְּפָאֶרֶת חֹלֶם הוֹד קוֹבוּץ	דעת מוח ג' (ניקוד מוצאה)	צירי	פתח	קמץ	ניקוד	
מילוי ההי"ן ב"ן (מילוי - כ"ו) יוד הוּהוּ	מילוי אלפי"ן מז"ה (מילוי - י"ט) יוד הא ואו הא		מילוי יודי"ן (אל"ף בוא"ו) ס"ג (מילוי - ל"ז) יוד הי ואו הי	מילוי יודי"ן ע"ב (מילוי - מ"ו) יוד הי ויו הי	מילוי יודי"ן מ"ו (מילוי - ק"מ) אלף הי יוד הי	הוי"ה במילוי (זכרי)	
מילוי ההי"ן קנ"א (מילוי - ק"ל) אלף הוּהוּ	מילוי אלפי"ן קמ"ג (מילוי - קכ"ב) אלף הא יוד הא		מילוי יודי"ן קס"א (מילוי-ק"מ) אלף הי יוד הי	מילוי יודי"ן קס"א (מילוי-ק"מ) אלף הי יוד הי	מילוי יודי"ן קס"א' (מילוי-ק"מ) אלף הי יוד הי	אהי"ה במילוי (נוקבי')	
עטרת היסוד	חסד יד ימין תפארת גוף הוד רגל שמאל יסוד ברית	דעת מוח ג' (ניקוד מוצאה)	מוח שמאל	מוח ימין	גולגלתא (שורשי המוחין שבכתר)	גוף	
כבוד	לב		מוח	מקיף חיה (בחוץ)	מקיף יחידה (בחוץ)	מל"ב	
היכל	לבוש		גוף	נשמה	שורש	שנגל"ה	

כתר - גולגלתא
יְהוּהָ (קמץ)

בינה - מוח שמאל
נוק' דעתיק
יְהוּהָ (צרה)

גבורה - זרוע שמאל
אימא (עילאה)
יְהוּהָ (שְׂבָא)

הוד - רגל שמאל
נוק' דז"א
יְהוּהָ (קוֹבוּץ)

דעת - מוח ג' (אמצעי)
א"א ונוק'
יְהוּהָ (מוצאה)

תפארת - גופא
יש"ס ותבונה
יְהוּהָ (חֹלֶם)

יסוד - ברית
יעקב ורחל
יְהוּהָ (שורוק)

חכמה - מוח ימין
עתיק
יְהוּהָ (פתח)

חסד - זרוע ימין
אבא (עילאה)
יְהוּהָ (סגול)

נצח - רגל ימין
ז"א
יְהוּהָ (חיריק)

מלכות - עטרת היסוד
יְהוּהָ (לְעוֹלָם/צְבָאוֹת/יְרָאָה/בלי ניקוד)

"בנין שלם" (בנין העיקרי) מורכב מג' שלבים:

1. בנין אחור (בנין קטן).
2. בנין פנים (בנין גדול).
3. יחוד.

מערכת זו מתפרסת ל 4 ימים.

בכל יום מתחילים מערכת חדשה.

בכל יום עובדים בכל ארבעת המערכות במקביל (כל מערכת ביום שלו):

יום א': הכנה לפני הבנין העיקרי (קרבות - זמירות - יוצר).

יום ב': בנין אחור (שמע עד למען שמו).

יום ג': בנין פנים (באהבה...).

יום ד': יחוד (ויעבור).

מבנה של מערכת אחת
(התקדמות במערכת, לפי הימים)

יום	יום א' הכנה לבנין	ליל ב'	יום ב' בנין אחור	ליל ג'	יום ג' בנין פנים	ליל ד'	יום ד' יחוד
שלב	עליה ובנין 2-3-4, 6-7-8	ירידה לבי"ע 2-3-4, 6-7-8	עליה וכניסה ל- 1 וחצי 5 (אחור)	(אין ירידה)	עליה וכניסה ל- 1 וחצי 5 (פנים)	ירידה לבי"ע 1 וחצי 5	עליה וכניסה (חזרה) ל- 1 וחצי 5
עבודה עיקרית			בירורים (רפ"ח דאח') ובנין אחור	נסירה (באצילות)	בירורים (רפ"ח דפנים) ובנין פנים		יחוד
תיבות	קרבות / זמירות / יוצר (היכלות)	--	אחד עד למען שמו (הכנה ובנין)	ק"ש עה"מ	באהבה עד שים שלום (הכנה ובנין)	--	ויעבור
כניסה לאצ' (O)	תיבת ברוך (ל' 2-3-4) (היכלי בי"ע)		תיבת ברוך (הנוק') (ל' 1 וחצי 5) (בנין באטב"ח)		תיבת באהבה (ל' 1 וחצי 5)		תיבת ברוך (הנוק') (ל' 1 וחצי 5) (תמול שלשום)

הבחינות העולות לאצ' בתיבת ברוך: היכלות של יום א' (2-3-4), הנוק' של יום ב' (אחור), הנוק' של יום ד' (יחוד).

העבודה בכל יום (תקציר המערכות)

(מבט מהיום לאחור, לדעת באיזה בחינה עובדים במקביל, בכל אחת מ 4 מערכות)

(לפני יום)

(לפני יומיים)

(לפני 3 ימים)

<p>בדברי הרב*: (אינו נחשב) מערכת א' (יום א' לא נחשב) הכנה לבנין (2-3-4)</p>	<p>היום (נקרא) היום</p>		<p>היום (נקרא) תמול (א) תמול</p>		<p>תמול שלשום (נקרא) תמול שלשום</p>	
	<p>יום א' (לא נחשב) הכנה לבנין (2-3-4)</p>	<p>יום ב' (היום) בניסה ל- 1 (אחור)</p>	<p>יום א' (לא נחשב) הכנה לבנין (2-3-4)</p>	<p>יום ב' בניסה ל- 1 (אחור)</p>	<p>יום א' (לא נחשב) הכנה לבנין (2-3-4)</p>	<p>יום ב' בניסה ל- 1 (אחור)</p>
	<p>יום א' (לא נחשב) הכנה לבנין (2-3-4)</p>	<p>יום ג' (תמול) בניסה ל- 1 (פנים)</p>	<p>יום א' (לא נחשב) הכנה לבנין (2-3-4)</p>	<p>יום ב' בניסה ל- 1 (אחור)</p>	<p>יום א' (לא נחשב) הכנה לבנין (2-3-4)</p>	<p>יום ב' בניסה ל- 1 (אחור)</p>
	<p>יום א' (לא נחשב) הכנה לבנין (2-3-4)</p>	<p>יום ד' (תמול שלשום) חזרה ל- 1 (יחוד)</p>	<p>יום א' (לא נחשב) הכנה לבנין (2-3-4)</p>	<p>יום ב' בניסה ל- 1 (אחור)</p>	<p>יום א' (לא נחשב) הכנה לבנין (2-3-4)</p>	<p>יום ב' בניסה ל- 1 (אחור)</p>

* בדברי הרב, יום א' של כל מערכת מתייחס לבנין האחור (שהוא באמיתות יום ב'). יום א' האמיתי, שהוא יום ההכנה (2-3-4), אינו נחשב. עיין שעה"כ דרושו' דר"ה, דף צ"ג ע"ג. דף כ"ח סע"ד. שע"ר ח"א ש' ר"ח, ח"ב ש' קי"ד, ש' קי"ט. עי' כרם שלמה ח"ו דף קע"ט ע"ב.

חיצוניות - מעשה

פנימיות - דיבור

חיות העולמות - קטנות - ויק - כלי בייע דפיה דשייה חיצוניות דחיצוניות

חיות העולמות - קטנות - ויק - כלי בייע דפיה דשייה חיצוניות דפנימיות

פ"ג דשייה נשמה-גדלות-ג"ר פנימיות דחיצי'

פ"ג דשייה נשמה-גדלות-ג"ר פנימיות דפנימי

אצילות

אצילות

Table with 4 columns (1-4) and 4 rows. Columns: אצילות, בריאה (פנימי), יצירה (אמצעי), עשיה (חיצון). Rows: א"א א"א (ז"ע), ז"א (ג"ת), and a 3x3 grid of 'א' (אצילות) with 'א' (אצילות) in the center.

Table with 4 columns (5-8) and 4 rows. Columns: אצילות, בריאה (פנימי), יצירה (אמצעי), עשיה (חיצון). Rows: א"א א"א (ז"ע), ז"א (ג"ת), and a 3x3 grid of 'א' (אצילות) with 'א' (אצילות) in the center.

בריאה תחתונה

בריאה תחתונה

Table with 4 columns (9-12) and 4 rows. Columns: אצילות, בריאה (פנימי), יצירה (אמצעי), עשיה (חיצון). Rows: א"א א"א (ז"ע), ז"א (ג"ת), and a 3x3 grid of 'א' (אצילות) with 'א' (אצילות) in the center.

Table with 4 columns (13-16) and 4 rows. Columns: אצילות, בריאה (פנימי), יצירה (אמצעי), עשיה (חיצון). Rows: א"א א"א (ז"ע), ז"א (ג"ת), and a 3x3 grid of 'א' (אצילות) with 'א' (אצילות) in the center.

יצירה תחתונה

יצירה תחתונה

Table with 4 columns (17-20) and 4 rows. Columns: אצילות, בריאה (פנימי), יצירה (אמצעי), עשיה (חיצון). Rows: א"א א"א (ז"ע), ז"א (ג"ת), and a 3x3 grid of 'א' (אצילות) with 'א' (אצילות) in the center.

Table with 4 columns (21-24) and 4 rows. Columns: אצילות, בריאה (פנימי), יצירה (אמצעי), עשיה (חיצון). Rows: א"א א"א (ז"ע), ז"א (ג"ת), and a 3x3 grid of 'א' (אצילות) with 'א' (אצילות) in the center.

עשיה תחתונה

עשיה תחתונה

Table with 4 columns (25-28) and 4 rows. Columns: אצילות, בריאה (פנימי), יצירה (אמצעי), עשיה (חיצון). Rows: א"א א"א (ז"ע), ז"א (ג"ת), and a 3x3 grid of 'א' (אצילות) with 'א' (אצילות) in the center.

Table with 4 columns (29-32) and 4 rows. Columns: אצילות, בריאה (פנימי), יצירה (אמצעי), עשיה (חיצון). Rows: א"א א"א (ז"ע), ז"א (ג"ת), and a 3x3 grid of 'א' (אצילות) with 'א' (אצילות) in the center.

ע"ח ח"ב דף ע"ט ע"ד, פ"ד ע"ב (ש' פו"ח) ריפ"ש אות ב', צ"ו ע"ג (ש' השמות). נה"ש דף [3] י"א ע"ד, י"ב ע"א-ג, [4] י"ג ע"א, [6] ט"ז ע"ד, כ"ה ע"א, ל"ד ע"ג. ענ"ה דף [1] כ"ג ע"א, [2] כ"ג סע"ג, [8] הגהת השדה דף ג' סע"א אות ז'. שע"ר [5] [7] [9] ח"ב שאלה כ"ה. תו"ח דף ע"ב ע"ב. ליקוטי מוהר"ן תורה כ"ד, כ"ה (הודו).

שרטוטים כלליים
סדר מערכת של כ"ד/שש שעות

חלקות היום (24 שעות)
(נה"ש דף כ"ב רע"ג)

מקורות
ענ"ה דף י"ב ע"ב אות ט"ז.
נה"ש דף כ"ג ע"ד ד"ה וידוע, כ"ב ע"ג ד"ה כי.
בניהו בן יהוידע (בסוף) ק"ש עה"מ דף ב' ד"ה המפיל.
סידור ח"א דף מ"ג ע"א ד"ה המעביר.

סדר כניסת המוחין דקטנות של זו"ן (בהיכל אהבה דבריאה) בקריאות שמע השונים (אחור) - בימות החול

מקום המשכה	ו"ק גדלות דצ' דאימא - שמאל	מוחין מצד אבא - ימין (קטנות לזו"ן)		מוחין מצד אימא - שמאל (קטנות לזו"ן)		ק"ש
		ל"מ (כחב"ד חג"ת)	צ' (נה"י)	ל"מ (כחב"ד חג"ת)	צ' (נה"י - תמיד קיים)	
חיצוניות דע"י	אחד	ישראל כחב"ד חג"ת לז"א שמע נה"י לנוק'		מצב התחלתי		יוצר
פנימיות דא"א	אחד (השלמת כניסת המוחין דקט' לאחר המשכה מע"ס דא"ק)	ישראל כחב"ד חג"ת לז"א שמע נה"י לנוק'		מצב התחלתי		קרבנות
חיצוניות דא"א	אחד (השלמת כניסת המוחין דקט' לאחר המשכה מע"ס דא"ק)	ישראל כחב"ד חג"ת לז"א שמע נה"י לנוק'		מצב התחלתי		ערבית
חיצוניות דאו"א	אחד (השלמת כניסת המוחין דקט' לאחר המשכה מע"ס דא"ק)	ישראל כחב"ד חג"ת לז"א שמע נה"י לנוק'		מצב התחלתי		על המיטה

גדלות (צ' דאימא - שמאל)			תשלום מוחין דיניקה		
חב"ד - כלי פנימי ל(חב"ד דז"א בג' תיבות אלפי	חג"ת - כלי אמצעי ל(חב"ד דז"א בתיבת אחד	נה"י - כלי חיצון ל(חג"ת דז"א בתיבת אחד	חב"ד - כלי פנימי דזו"ן הנקרא ז"א בתיבת ישראל	חג"ת - כלי אמצעי דזו"ן הנקרא ז"א בתיבת ישראל	נה"י - כלי חיצון דזו"ן הנקרא נוק' בתיבת שמע

נקרא יש"ס

נקרא תבונה

כתובת של המשכת המוחין דקטנות לזו"ן בק"ש* (פרטות דכללות - לצרף)

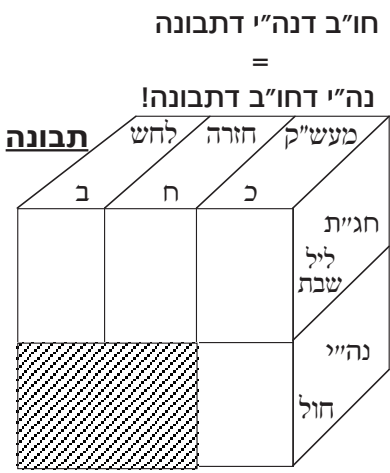
ק"ש	כתובת פרטית דנוק' (בתיבת שמע)	כתובת פרטית דז"א (בתיבת ישראל)	כתובת כללית* (בתיבות שמע וישראל)
יוצר	נה"י	כחב"ד חג"ת	דכחב"ד חג"ת דיש"ס
קרבנות	נה"י	כחב"ד חג"ת	דכחב"ד חג"ת דתבונה ודנה"י דיש"ס
ערבית	נה"י	כחב"ד חג"ת	דנה"י דיש"ס
על המיטה	נה"י	כחב"ד חג"ת	דכחב"ד חג"ת דתבונה

מקורות
שעה"כ דף י"ט ע"ג.
סידור ח"ב הקדמה לק"ש דף ל"ב ע"ב והגהה בדף ל"ג ע"א.
ענ"ה דף ל"ד ע"ב ובעיקר דף ל"ה, הגהת השד"ה אות ס"ב.
נה"ש דף י"ז סע"ג, י"ז ע"ד ד"ה גם, י"ח ע"ד ד"ה והנה.
ע"ח ח"ב דף כ"א ע"ב.
באתי לגני ח"א דף נ"ב סע"א.
קניין פירות דף נ"ד ע"ב.

* יש לצרף את הכתובת הכללית לכתובת הפרטית, עבור ז"א ועבור נוק'.

הלכשה על א"א	חלקי נשמה	ספירות פרטיות דו"א	פרצופים פרטים דו"א	מנחת שבת	דיקנא (ו"ק) דא"א
ראש	יחידה	כתר	א"א	5	
גרין	חיה	חכמה	או"א (אבא)	4	
חזה	נשמה	בינה	ישו"ת (אימא)	3	
טבור	רוח	ו"ק	ז"א	2	
רגליים	נפש	מלכות	נוקי	1	

שע"ר ח"א ש' מ"ה, ח"ב ש' שס"ג.

ישו"ת - נשמה	
<p>שבת בבוקר</p> <p>כחב"ד</p> <p>מקו"ף יותר גדול</p>	<p>נשמות כל חי...</p>
<p>ליל שבת</p> <p>חגי"ת</p> <p>מקו"ף</p>	<p>נשמות כל חי...</p>
<p>חול</p> <p>נה"י</p> <p>פנימי</p>	<p>נשמות כל חי...</p>

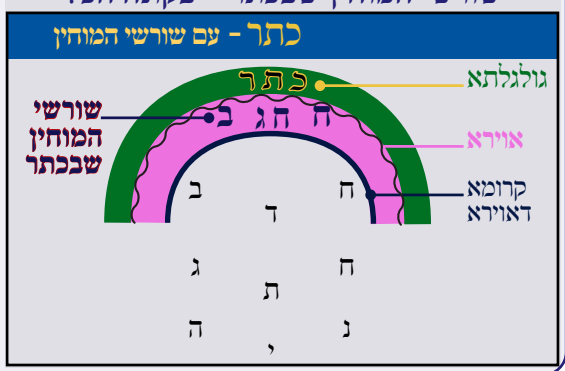
עיוור	יניקה	מוחין		
		<p>כתר (מעש"ק) ח"ב חו"ג דכתר</p>		
		<table border="1"> <tr> <td> <p>בינה (לחש) ח"ב חו"ג דכתר</p> </td> <td> <p>חכמה (חזרה) ח"ב חו"ג דכתר</p> </td> </tr> </table>	<p>בינה (לחש) ח"ב חו"ג דכתר</p>	<p>חכמה (חזרה) ח"ב חו"ג דכתר</p>
<p>בינה (לחש) ח"ב חו"ג דכתר</p>	<p>חכמה (חזרה) ח"ב חו"ג דכתר</p>			
		<p>ו"ק הכללי (נ"ר דנה"י דישו"ת): שע"ר ח"א ש' י"ג, ש' מ"ה. תו"ח דף זק"ן (נ"ר מתוקנים).</p>		

לחש: ח"ב חו"ג דכתר דבינה דנה"י דישו"ת
 חזרה: ח"ב חו"ג דכתר דחכמה דנה"י דישו"ת
 מעש"ק: ח"ב חו"ג דכתר דכתר דנה"י דישו"ת

שורשי המוחין שבכתר

ז"ת		חב"ד		כתר - עם שורשי המוחין			
ז"א	נוק'	אימא	אבא	עתיק	נוק' דע"י		
חכמה יעקב רחל	בינה	חכמה יש"ס תבו'	בינה	חכמה	א"א	נוק' דא"א	בינה
חסדי' גבו'		חסדי' גבו'		חסדים	גבורות	הטוב שמך	מגן אב'
שים שלום		שים שלום		אבות	מורים	הטוב שמך	כרי"ע וזק"ן

שורשי המוחין שבכתר - בקונה הכל

בי"ל ח"א דף קי"א אע"ב.
 מבו"ש דף כ"ג רע"א, ע"ב ד"ה והענין.

ע"י ע"ח ח"א דף ק"ו סע"א. אוצ"ח דף ל"ז סע"א אש"ל אות ו'. פא"ה ח"ב דף ש"ג רע"א. נה"ש דף ט' סע"ג.
 שע"ר ח"א ש' ק"ט (כמו מלך העולם), ח"א ש' קמ"ב, ח"ב ש' קנ"ג (העברה בעובי). ענ"ה דף מ"ח אות מ"ט.
 אוצ"ח דף כ"ה סע"א ד"ה גב, אש"ל אות י"א. ע"ח ח"ב דף ק"ב אע"א, דף צ"א רע"א אות א', מביא דב"ש
 דף י"ז ע"א אות צ"ח, מביא ע"ח ח"א דף ע"ז ע"ג פ"ה. תו"ח דף קכ"ו ע"ב ד"ה כתב.
 יש ב' עבודות בשים שלום: א. המשכת טיפה בעובי, כל אחד מעתיק פרטי שלו. ב. בנין חב"ד וז"ת.

ולכן אין ז"ל ק"ש פ"א במנחה אבל זה הזווג דמנחה אע"פ שהוא אב"א הנה הוא מעולה עד מאד ואיננו כשאר הזווגים דאב"א ולכן לר"ב צו נפילת אפי"ס (ו) והענין (ג) הוא שעתה עולה המלכות אב"א שיפור קומתו ממש אבל בערבית אין המל' עולה רק אחר ב"א אחר מן החזה שלו ולמטה בלבד שהוא שיפור קומת הנה"י בלבד ולכן אין לורך נפילת אפי"ס בערבית כי מאחר שהיא אינה עולה למעלה במקום המוחין שלו עד אר"א (ג) א"כ אין תועלת בעלית מ"ן של הנשמות. ונפילת אפי"ס אבל במנחה שהיא עולה עד אר"א כמוהו אע"פ שהיא אחר ב"א אחר לריכה אל מ"ן מנשמות הלדיקים וז"ס אומרים ז"ל לעולם יהא אדם זהיר בחפלת המנחה שהרי אליהו לא נענה אלא בחפלת המנחה. והטעם שלא יש שום זמן שהיה היא והוא אחר ב"א אחר ותהיה שיפור קומתה שיהי לו אלא במנחה וטעם שלא נענה אליהו אלא בחפלת המנחה הענין הוא (ד) דע כי אליהו ז"ל יש בו בחי' נשמות (ג) גדד ואזיבו כנודע והנה הם מבחי' ק"ן שהיא בחי' הנפש הנקרא מלכות בסוד אהנו עמאים לנפש אדם ואלו גדד ואזיבו הם בחי' מ"ן דמל' והוא הטעם שזכה אליהו לאותה המעלה הרמה והנפלאה אחר שנתעברו בו נשמות גדד ואזיבו ולכן נשתנה שמו מפינחה לאליהו לפי שאלוהי בני' ז"ן כמנין הויה דב"ן דההין והיא בחי' המ"ן דמל' כנודע ולכן אליהו נענה בחפלת המנחה כי אז העלה מ"ן אלו כי אז היא היתה לריכה לזה כנו'. וכבר הודעתך במ"א (ד) כי מיציאת מלכים עד בנין צ"ה תמיד היו ז"ן אחר ב"א אחר ואין קומתה שיהי לו רק הוא עומדת מן החזה שלו ולמטה ששם מקום לבו של ז"א ונמלא שהמל' הנקרא לבס היתה אחרונית עם ז"א וראשה מגיע עד שם עד מקום טיבורא דלזא דז"א בלבד לא למעל' מזה וז"ס ואתה הסבות את לבס אחרונית שעי"כ הקל"י היו מתגברים בימים ההם ובכל זמן שהיו ישראל עש"ז על אדמתם וכיון שגברו הקל"י גרמו לישראל לחטוא ולכן אליהו ז"ל חיקן הדבר הזה כי ע"י תפילתו העלה אז מ"ן ועי"כ עלתה הנקבה אחרונית למעלה עד רישא דז"א ממש ולא עד הלך בלבד כמו בתחילה. ונחזור לעניינו כי אע"פ שמחלות היום ואילך משתנה הזמן והממשלה עכ"ז עדיין הוא מכלל ממשלת היום ומש"ה מספיק ק"ש דשחרית ללורך זוג המנחה. אבל בערבית שהיא מדה לילה כבר נפסק וכלה המ"ן צ"ב הזווגים דשחרית ומנחה. לכן עתה ייחוד דק"ש אחר מחדש ללורך זוג אחר ב"א אחר דערבית ולכן קורין ק"ש בערבית אבל להיות שאין זוגם עתה רק בצחי' אחר ב"א אחר ושיפור קומתה עד הלך בלבד כנודע ולכן אין לורך נפילת אפי"ס פ"א עתה והנה זה היחוד דק"ש דערבית אינו מעולה כ"כ כמו הק"ש דשחרית כיון שאינו רק אחר ב"א אחר וגם כי הוא עד הלך כנו' ולכן אין בו כ"כ כח כמו הק"ש דשחרית שהעולה אפילו למנחה. אבל זה הק"ש דערבית אינו מעולה אלא לבחי' חיבוק בלבד והענין הוא שאחר חלות לילה מתעורר השמאל לחבק את המתעוררת ללורך היום מה שיהיה אה"כ בסוד שמאלו חתה לראשי'. וזה החיבוק נעשה ע"י היחוד דק"ש דערבית ואמנם הק"ש שעל המטה איננו מענין הגו' כלל אמנם הכונה הוא כדי להמשיך ע"י היחוד ההוא אור חזק מן אר"א אל ז"ן כדי ששם יתחדשו ויחזקו את הנשמות העוליים שם בכל לילה בסוד חדשים לנבקים (ו) ונמלא כי הק"ש דערבית הוא ללורך החיבוק הנעשה אחר חלות וזה היחוד דק"ש שעל המטה הוא ללורך חידוש הנשמות כנו'.

דרוש ב' (ו) בענין שינוי הפרש שיש בדרב"ע בחינות של הק"ש שבכל יום והם הק"ש שאומרים בסדר הקרבנות

פי' ראשון דשמע ישראל ובשכמל"ו בלבד וק"ש דשחרית וק"ש דערבית וק"ש שעל המטה הנה לקמן יתבאר ענין ק"ש דשחרית דיוול באורך גדול ומשם תלמד לכל אלו הד' ק"ש והנה שם יתבאר כי טרם שנאמר ק"ש דיוול כבר היו ז"א כל המוחין דקטנות חזק מן המקיף מלד אב"א אשר זה נכנס במלת ישראל ואח"כ במלת אחר נכנסים המוחין דר"ק גדלות לפי שכבר כל הקטנות נגמר לנכנס בתחילה ולכן אלו המוחין הנכנסים בו עתה בזו"ן במלת אחר הם מזווג אר"א (ד) אשר הם המשיכו אותם המוחין מלמעלה מן החיזונית דעתיק כי מן הפנימיות דעתיק א"א להמשיך עד זמן ביאת הגואל במהרה בימינו אמן (ו) והנה הקריאת שמע דסדר

הקרבנות דשחרית הוא גרוע מן הקריאת שמע דיוול דשחרית לפי שבמלת ישראל נכנסים יחד פנימי דאב"א ומקיף דמלד אימא דקטנות ביחד ואח"כ במלת אחד נכנס מקיף דאב"א יחד עם המוחין דר"ק גדלות ולכן אין כח באר"א או להמשיך מוחין הנו' ע"י ז"א וזוגם אלא מן פנימיות דאריך בלבד ולא מלמעלה דעתיק. והק"ש דערבית גרוע מק"ש דסדר הקרבנות כי במלת ישראל אינו נכנס בז"א רק הפנימי דאב"א (ו) דקטנות בלבד כי המקיף דאימא כבר היה בו בתחילה. ובמלת אחר נכנס מקיף דאב"א עם המוחין דר"ק גדלות ואז אין אר"א ממשיכין המוחין אלא מן החי' אריך בלבד והק"ש שעל המטה גרוע מכולם כי במלת ישראל אינו נכנס בז"א אלא המקיף דאימא דקטנות בלבד כי כבר ביארנו כי לעולם א"א לז"א שיחסר ממנו הפנימי דאימא דמוחין דקטנות ובמלת אחד נכנסים בו פנימי ומקיף דאב"א דקטנות עם ר"ק דמוחין גדלות ואז אין אר"א ממשיכין להם מוחין אלא מחיזונית אר"א עלמן כי מפנימיות עלמן אין שום זמן שימשיכו מוחין. ושאלתי טעם הדבר ממז"ל והשיב לי כי כ"כ הוא פנימיות דאב"א כמו חיזונית דעתיק ואינו מביין דבריו אלה (ח) מה פירושם (ט) והרי לך סדר ד' מיני ק"ש מלמטה למעלה דשחרית הגרועה מכולם הוא ק"ש שעל המטה ואחריו ק"ש דערבית. ואחריו ק"ש דקרבנות ואחריו ק"ש דיוול וזה המעלה שבכולם ולעולם אין ר"ק גדלות נכנסים במלת אחד עד שיכנסו כל המוחין דקטנות לגמרי. אמנם פנימיות הוא בסדר כניסת המוחין דקטנות כנו'. והנה כפי ערך שלימות המוחין דקטנות שיש לו אז טרם שיאמר ק"ש כך כפי הערך ההוא מושכין אר"א מוחין דזו"ן מלמעלה כי הנה הכלל הוא שלעול' הזווג של אר"א הוא להוריד אורות עליונים מן המדרגות שלמעלה מהם אל המדרגות שלמטה מהם אבל לא כל הזווגים שוים כמ"ס:

דרוש ג' (י) בענין ד' מיני יחודי ק"ש שעל המטה ושל ערבית ושל שחרית בס' הקרבנות ושל שחרית בחפלת יולד ולפיל דדרוש שקדם ביארנו כי כל השינוי הוא במלת ישראל בסוד כניסת המוחין דקטנות וכבאר עתה הדרוש הזה יותר באורך בע"ה:

דע כי ארבע מיני זוגים הם ריל כי הנה נודע הוא שכאשר מזדווגים ז"ן וק"ן כונת זוגם הוא כדי להוריד נשמות לחטוטים בעוה"ז. וכבר נתבאר אלילנו כי עתה הזווג אינה משלהם עלמם אמנם הם לריכים לקחתה בתחלה ממי שלמעלה מהם כיוד הרי כאשר ז"ן ומזדווגים הנה הז"א הוא נוטל טפה הזווג ההוא מתחל' מן אר"א ואח"כ נותנה ז"א בנקבא בעת הזווג. וכן אב"א לוקח ללורך זוגו בתחלה מלמעלה ממנו כגון מא"א ואח"כ נותנו לאימא בסוד זוגו. ונדבר עתה בענין זוג ז"ן הנה פשוט הוא שאין זוגם שוים בכל הזמנים וגם כמה מיני זוגים יש בו אס בחינת זוג ישראל ורחל ואס זוג ישראל ולאה ואס זוג יעקב ורחל ואס זוג יעקב ולאה כי וגם נתבאר אלילנו סדר מעלת הזווגים כי הנה יש זמן שהטפה של זוג דז"א נמשכת מן אב"א בלבד פי' ממה שהוא חלקו של אב"א ולפעמים מושך הטיפה יותר מלמעלה שהוא מן אריך. ולפעמים מושך יותר מלמעלה מן עתיק והכלל הוא כי דפי גדול מכלל הזווג דז"א כך מעלת המשכת טיפת זרעו מלמעלה גם דע כי הנה בכל פרקו ופרקו יש פנימיות וחיזוניות ולפעמים נמשכת טיפה מן החיזונית ולפעמים מן הפנימיות. והוא כי לעולם כאשר ז"א ממשך אותה טיפה מן אב"א אינו יונק אלא מן חיזונית בלבד כי הפנימיות דאב"א הוא נחשב כאלו יונק מן עתיק הגנוב ומתלבש חוך א"א. (ו) והטעם הוא כי כשנתקן עתיק היו אר"א אחר ב"א אחר ונמלא כי זוג אר"א אחר ב"א אחר הוא נמשך מתקין עת"י אלו הם דברי מז"ל ואינו זכר הבנתם ופירושם אמנם הכלל הוא כי אין המעלה לעולם אל ז"א אלא מחיזוניתו אבל בא"א ובעתיק יש בהם המשכה מחיזונית ופנימיות: (יא)

ורנה ד' זוגים אלו כל אחד נמשך ממקום א'. כיוד זוג חפלת שחרית הוא הזווג המשוכת מכל הזווגים שיש פנימי החול והוא זוג יעקב ברחל והנה בזווג הזה הוא מושך הטפה מחיזונית עתיק ומשם נמשכין המוחין דז"א בעת ק"ש דיוול ואז ז"א נותן אל יעקב אותה הטפה כדי שיזדווג הוא יעקב ברחל ובק"ש של הקרבנות גם אז נכנסין מוחין גדלות בז"א כנודע וגם המוחין ההם תכליתם

הנהרות וביאורים: (א) נה"ש ריש הקדמת ברכת הנותן לשנוי בינה והמעבר עי"ש שהוא דיוול דיוול בכל הכ"ד שעות: (ב) כפ"ח הנוסח עד נה"י דלוא"ר כי עתה היא בזה"י דז"א: (ג) כפ"ח הנוסח וכן בארתי לך כי אלי' יש בו סוד גדד ואזיבו וזה מלד ק"ן שהוא יסוד נפש דלדד"ר הנקרא מלכות: (ד) ע"ה אשר ל"ו ס"ג: (ה) לכן אנו לריכים אל יחוד ק"ש דשחרית ולא ערבית אחרו של ערבית כפ"ח ס"ס: (ו) ע"ה פתי' מק"ש: (ז) אחר מאיר טיין לעיל ס' פשיירי דמשמע דהסם סדר זה לאמת פנימי דאימא ומקיף דאימא פנימי דאב"א אלא של"ש שבגדלות אינו כן כמש"ל בגליון פ"י ומה טעם שנוי זה (ח"ה) מה שכתב לפיין כפ"י הוא ע"ס והוא לקמן דרוש ו'): (ח) ס' דנהי דפנימיות דאב"א הוא כמו תנויות דעתיק הלא גם החיזונית דעתיק נמשך כק"ש בחפלת שחרית ולמה לא יוכל להמשיך עתיק דאב"א: (ט) ח"מ ופיין כס' דפ"ה' ומש"ס ופיין כס' פ"י דפ"ה' דק"ש נליה פיין ד"ס ד"א ס' ה' תי"ח דף קמ"ו פ"א: (י) כפ"ח ס"ס וגם כפ"ח ופי"ו עד עי"ה: (יא) ס' מחיזונית דעתיק ומפנימיות דל"א דל"ב תקשה מדרש' ב' לעיל שכתב כי מפנימיות עתיק א"א להמשיך עד זמן ביאת הגואל וכן כתב הרב שמשון פאן:

ע"ח ח"ב כ"א ע"ב. דע"ה ט"ו ע"ד אות י"א) אלו ולהוריד המוחין. ויכוין לזווג לאו"א בבחינת חיצוניות שהם ישסו"ת. להמשיך מהם מוחין דיניקה לזו"ן, דהיינו לנוק' בתיבת שמע, ולז"א בתיבת ישראל. דהיינו מוחין דיניקה ועיבור מו"ק (תבונה), דו"ק (יניקה) דיססו"ת הנק' תבונה, בשמע לכלי החיצון שהוא נה"י (צ') דחג"ת (יניקה) דזו"ן, הנקרא נקבה:

ובמלת ישראל מוחין דיניקה מג"ר (יש"ס) דו"ק (יניקה) דיססו"ת שיר אל חו"ג דכללות חו"ב. וג"ר אלו, חו"ב ודעת דתרין עטרין חב"ד דז"א שהם חג"ת דנשמה (היינו חב"ד. חב"ד דנשמה, היינו כתר-דרוש הדעת) לכלי [פנימי ו]אמצעי שהוא [כחב"ד ו]חג"ת (מ"ל) דחג"ת (יניקה) דזו"ן, הנקרא ז"א.

ויכוין לברר ולהעלות מכלים דז"מ עם הרפ"ח ניצוצין המלוכשים בתוכם שהם הז"מ דז"ק דיי"ס דעתיק ונוק' וא"א ונוק' ואו"א וישסו"ת וזו"ן ועו"ר דאו"פ דאח' כחב"ד (גדלות). (ובערבית דפרצוף החיצון (ערבית) דבינה (עי פת"ע החדש ח"י עמ' צ"א ד"ה דבינה. שבערבית מתקנים רק בינה. ועי' ש"ש על ע"ח שער כ' פ"ט אות כ', זמרת הארץ דף א' ע"ב אות ד') דה"פ נה"י דכללות ה"פ בינה דזו"ן מהיכל אהבה חסד דנוק' (ערבית) דז"א דבריאה) ובשחרית דפרצוף פנימי (שחרית) ואמצעי (מנחה) דשני פרצופי חו"ב לחש וחזרה. (ובר"ה גם דפרצוף הכתר) דה"פ נה"י דכללות ה"פ בינה דזו"ן מהיכל אהבה חסד דז"א דבריאה). דהיינו ע"ב דמספר, שהיא מדרגה ז' מלכות דחסד, וס"ג דאותיות עם המספר דהיינו מדרגה ה' זז' ממלכות דגבורה וכ"ו, ומ"ה שהם מדרגה ג' זז' ממלכות ת"ת ונה"י, ורבו ע"ב דפשוט דב"ן שהיא מדרגה ב' שהיא ד'. ועם פנים דמלכות סך כולם גי' שם דשמע.

ובע' דשמע יכוין להמשיך לנוק' מן הכלים דמ"ן שביסוד דאימא חמשה ידות דשם ב"ן שהם גי' ע' עם המ"ן (הם בחי' נפש. ויכוין להמשיך לנוק', מיסוד דאימא). וכח המעלה מ"ן מבחינת ההוא רוחא שביסוד דאימא שהם ג' ויין עם שם ב"ן שהם בגי' ע' והם בחינת רוח.

גם יכוין להמשיך לנוק' מז"ת דאימא כ"א כלולה מעשר שהם בגי' ע', ס"ג עם ו' אותיות דס"ג דאותיות מבינה דאימא ע"ה גי' ע' והם בחינת נשמה:

ובכללות כוונת שמע הוא כי שמע היא מלכות המקבלת אור דזווג החיצון דאו"א הנעשה להחיות העולמות, ואור זה מקבלתו מז"ת דאימא. וכיצא בה מקבל ישראל שהוא ז"א מחו"ג דאבא (שעה"פ) וגם מקבל ז"א מוחין דקטנות החסרים לו. ועי"ז מעלים זו"ן לאו"א מ"ן, ואז מתעורר אבא עילאה והוא הויה להעשות פרצוף אחד עם יש"ס. וכן עושה אימא שהוא אלהינו עם התבונה כדי להזדווג זווג פנימי ע"י הויה שהוא הדעת בכח הארה שמושכים ממקום עליון ומורידים שפע לאח' של אחד שהוא ז"א. וגם הוא מושך הארה ממקום עליון [לג]. לו ולדלת של אחד שהיא הנוק'. וע"י מסירת הנפש של קדוש השם בדלת של אחד, מקבלת רחל העומדת בהיכל אהבה דבריאה כח המ"ן ומעלים עד ז"א דאצילות, ומזדווגים באחד (מע"א ע"א ע"ב. נה"ש י"ח ע"א, כ"ז ע"ב) ומעלים מ"ן לאו"א, ואז או"א מתייחדים בזווג בחינת חיצוניות שלהם ויורדת הטיפה שנמשכה מאבא ליסוד דאימא ושם מצטיירים כללות הד' מוחין דגדלות, ואור פנימי דו"ק שלהם מצד אימא מתלבש בו"ק דנה"י דתבונה שנצטננו ונתרוקנו מאורם כי עלה אל הת"ת שלה לפנות מקום לאור המוחין שייכנסו בהם, ועם הקטנות החסר עדיין נמשכין בז"א בסוד אור מקיף, ומהלבושים שלהם נמשך בכתר לאה הרמוז בגודל הדלת דאחד שהיא כד' דלתין ומהמוחין אלו דזו"ן דאצילות נמשך אור מקיף

להיכל אהבה דבריאה אשר שם נעשה ג"ר כמו באצילות ע"י עשיה ויצירה שהם סוד זו"ן העולים שם ונעשה שם אור פנימי זה מקיף:

יחוד הק"ש כנגד אות יוד דהוי"ה.

כשאתה קורא ק"ש תכוין כזה: תחלה תקח אות ה' אחרונה מלכות המתעוררת תחלה, ואח"כ תחבר ה' הנז' עם הו"א וחיבור נוק' עם ז"א, להעלות מ"ן למעלה לאו"א ואז תחבר או"א ב' אותיות י"ה וחיבור זה גי' י"א דס"ג:

ה הו י"ה גי' י"א (דס"ג) (עי' פת"ע החדש ח"ט עמ' תמ"ז)
יכוין לקיים מ"ע דק"ש, להמשיך כח לרחל להעלותה עד מקום ז"א דאצילות, וע"י מ"ע זו יהיה לו כח להעלות מ"ן ולהוריד המוחין: (עי' פת"ח דף מ' ע"ב, פת"ע דף י' סע"א)

א"ה מה שיש להבין כאן בכוונת מלת שמע הוא זה (גה"ש י"ז רע"ד). א' צריך להבין מי היא זאת הנוק' אם היא בחי' מלך הז' שהוא שם ב"ן או אם היא בחי' המלכות דכל הז"מ. עוד ב' כי איך מומשיכים מנה"י דאימא לנוק' אחרי שהמשכנו לה מכל הז"מ דאימא ועוד ג"כ מבינה דאימא. עוד ג' כי איך מומשיכים המו' הנז' מאימא לנוק' ושלא ע"י הז"א. ועוד ד' צריך להבין כי הצלם הזה דמו' דיניקה הוא דוגמא מה שצריך להמשיך לז"א או לאו ואם הוא דוגמא דז"א מן הראוי היה שישתנו המוחין שלה כפי אותה הק"ש ההיא בסדר הז"א. ונשיב על ראשון ראשון והוא כי מה ש"ל מי היא זאת הנוק' זה כבר פשט הרב ז"ל בנה"ש די"ג ע"ג [י"ז רע"ד] כי הנוק' הזאת היא בחי' המלכות דכל הז' מלכות ולא בחי' המלך הז'. ועל מה ששאלנו כי איך מומשיכים מז"ת דאימא ואח"כ עוד מומשיכים מנה"י דאימא נלע"ד דר"ל כי תחילה מומשיכים מז"ת דמל' דאימא ואח"כ מומשיכים מנה"י דו"ק דאימא ובלתי ספק כי מה שאנו מומשיכים עתה מהנה"י דו"ק דאימא זה ברור כי הם מעולות יותר מהז"ת דמל' דאימא שנמשכו כבר וכמ"ש בע"ח שי"ט פ"ו ושי"כ פ"ה ופ"ו, ועל מ"ש כי איך מומשיכים המו' הנז' מאימא לנוק' וכו'. יעויין בס' עלי נהר די"א ע"ב אות ט"ל (דף ל"ה ע"ב, השד"ה אות ס"ב), וז"ל: ולפ"ז נמצא שכל מ"ש הרב בחילוקי ד' ק"ש בהמשכת מוחין דיניקה לז"א במלת ישראל וכו'. וכעד"ז במלת שמע בנוק', שהיא מנה"י דו"ק דישסו"ת ויש בהם צ' ול"מ דתבונה וצ' ול"מ דיש"ס ונכנס בה א' מבחי' אלו כפי הק"ש ההיא בסדר ז"א אבל שמות המו' שלה כולם שוים ג' אלהים ולא כמו הז"א ששמותיהם מחולקים כנודע. ועיין בפ"ד דשער תיקון הנוקבא, ופ"א דשער הירח שמוכח כי שמו' דיניקה דנוק' הם ב' אלהים מלאים באלפין וההין בחו"ב ואלהים פשוט בדעתה ואין לומר דהתם מיירי במו' דיניקה שנמשך לה ע"י הז"א והכא ע"י אימא, דהכא נמי מה שנמשך לה ע"י ז"א כדכתב בפ"ח דק"ש שעה"מ וכו' ואעפ"י שכתוב בסידור שהמשכת הנוק' היא צ' דל' וצ' הוא בערך הכולל שהו"ק נק' צ' ול' והנה"י שבהם הם צ' דל' וצ' דצ' אבל בזו הצ' עצמה יש בהם צלם שלם מצד התבונה וצלם שם מצד היש"ס כנז"ל עכ"ל וא"ש ההי"ב. המסדר י"א

דעיבור דיניקה מנה"י דו"ק דישסו"ת הנק' תבונה
 לנה"י דו"ק דהבירורים* הכלולים בתוך הנוק' עם י"א ע"ב
 נרנח"י דנפש דרוח דנשמה, וזה שכתב מוחין
 דיניקה המלוכשים בנה"י דתבונה מע' ז' תחתונות
 דאימא, דהיינו נה"י דז' תחתונות עיבור דיניקה.
 ומ"ש בסידור שבידינו להמשיך נה"י דחג"ת
 ונה"י דאימא וכו' דנ"ר דנשמה דב"ן דמ"ה
 ורב"ן, שנראה מזה שאין נמשך אלא מאימא ולא
 מאו"א שהם נה"י דחג"ת ונה"י דישסו"ת מצד
 המ"ה והב"ן כנו"ל. אפשר כיון שבערך הכולל כל
 בחינת ישסו"ת נק' אימא, וזכר בדברי הרב
 שנמשך לנוק' מאימא, נקטי לה הכי, וגם נק' בערך
 הכולל ב"ן דמ"ה ורב"ן, אבל האמת יש בו ממ"ה
 ומב"ן.

ובמלת ישראל נמשך מחב"ד וחג"ת כלים
 אמצעים ופנימים דו"ק דישסו"ת הנק'
 חו"ג דאבא דכללות ישסו"ת, לחג"ת דו"ק דמ"ה
 וב"ן דבירורים שבתוך הז"א העומדים באצילות^פ,
 עם נרנח"י דרנח"י דרוח דנשמה. ובנה"ש דף ס"ח
 ע"ב [בנד"מ דף י"ח ע"ב] בק"ש דשבת,
 ומהקדמה דק"ש שבידינו, כתוב בסדר אחר,
 שבשמע נמשך מוחין דעיבור ויניקה דיניקה מו"ק
 דו"ק דישסו"ת הנק' תבונה, לכלי חיצון נה"י
 דחג"ת דזו"ן הנק' נוק', ובישראל מג"ר דו"ק
 דישסו"ת הנק' חו"ג לחג"ת דחג"ת דזו"ן הנק' ז"א.
 והסדר הא' שבנה"ש וסידור שבידינו יותר מסכים
 עם דברי הרב וכנו"ל.

דבריא ושמ עומדים כל הבירורים שבירנו ע"י
 התפלה שסודם הם רפ"ח, ועתה כמלת שמע אנו
 מעלים רפ"ח הנו' עם פנים דשם ב"ן להק"ק ששם
 עומדת הנוק' ומתחברים יחד, ונק' שם על שמש,
 [ג"אך בנה"ש דף ס"ח [בנד"מ דף י"ח ע"א] כתוב
 ובהיותינו בהיכל אהבה סוד החיבוק ושם עומדין
 המ' מלכות דנוק' רחל עם וכו'. וכן בסידור כמלת
 שמע כתוב לנה"י דו"ק דבירורים הכלולים בתוך
 הנוק' העומדת בהיכל אהבה דבריא. דמוכח
 שהנוק' עומדת בהיכל אהבה דז"א דבריא ולא
 בהק"ק שלו, ושם אנו מחברים הרפ"ח עמה. ודוחק
 לומר דמ"ש בהיכל אהבה ר"ל בהיכל אהבה
 דהק"ק שעלו הבירורים לשם דאחו"פ^{נח}. ועכשיו
 אנו מעלים אותן דאחור לזו"ן דאצילות ודפנים
 נשאים שם עד באהבה, ועיין לעיל מ"ש באות
 ל"ג. ובאמת בדברי הרב יש פנים לכאן ולכאן,
 ולמעשה יכוין לחברם לנוק' בסתם ועמידתה
 במקום שהיא וברוך היודע^{נח}. והנוק' הנו' היא
 מל' דז' המלכים דזו"ן כמ"ש בנה"ש דף הנו"ל,
 וכן הסכים בדף נ"ד ע"ב [בנד"מ דף י"ז רע"ד],
 ובירורי עם"מ נכללים כשש מלכים דז"א ובירורי
 הב"ן נכלל כמלכות השביעית. וכתוב בדרוש ו'
 דק"ש ובפרק ב' משער הנסירה דצריך להמשיך
 לנוק' כמילת שמע מוחין דיניקה עם נה"י דתבונה
 מז"ת דאימא ולז"א במלת ישראל מחו"ג דאבא.
 והבנת הדברים שהבנתי מנה"ש דף הנוכר
 ומהקדמה א' שיש בידינו הוא כך, שנמשך מוחין

נ. המוקף בסוגריים מרובעים מכאן ועד לאחר הסימן להערה נ"ט הוא הגהה מהרב המחבר זלה"ה (הגהה
 שנכתבה בין השורות ולא בגליון), ומה שעשינו בסוגריים מרובעים להיות כתחילה עשה המחבר זלה"ה
 סוגריים עגולים ואח"כ העביר הקולמוס ועשאם מרובעים, לכך עשינו ג"כ מרובעים אע"פ שאינו הגהה
 דידן.

ג. כאן כתב הרב המחבר זלה"ה הגהה בגליון, (ואינו יודע אם ר"ל תוס' או תיקון למ"ש בשורה שאח"כ),
 ח"ל: ואפשר לומר דבשמע מעלין אותם דאחור להק"ק ודפנים ע"י אמת ויציב ועזרת, וכמש"ל באות ל"ג.

נ. שד"ה: עיין אות ל"ב בהגהה [הערה מס' מ"א] (מדפו"י).

ס. שד"ה עיין תו"ח דף צ"ד ע"ב (מדפו"י).

שכתוב בסידור שהמשכת הנוק' היא צ' דל', וצ' הוא בערך הכולל, שהו"ק נקרא צ' ול', והנה"י שבהם הם צ' דל' וצ' דצ', אבל בוו הצ' עצמה יש בה צלם שלם מצד התבונה וצלם שלם מצד היש"ם כנו"ל סב.

מ. בה' אלהינו ה' כתב הרב בדרוש ה' ו', דבי"ם דמוחא סתימאה יש הוי"ה א' דיודי"ן, ומיה"ו נמשך הוי"ה ואהי"ה* דיודי"ן וע"ב ס"ג לאו"א ודעת, ומה' אחרונה נמשך לזו"ן במלת אחד. ובנהר שלום דף מ"ג ע"ב [בגד"מ דף כ"ז ע"ב] כתוב דמיו"ד דהוי"ה דחכמה דמוחא סתימאה נמשך הוי"ה דיודי"ן לג' קוי אבא ויש"ם, ומכונה דמוחא סתימאה ה"י דהוי"ה נמשך אהי"ה דיודי"ן לג' קוי אימא ותבונה, ומדעת דמוחא סתימאה וי"ו דהוי"ה [מוחין דע"ב] לג' קוי חו"ג דדעות דאו"א וישסו"ת, ומה"י אחרונה מזו"ן דמוחא סתימאה נמשך הוי"ה ארנ"י לזו"ן. הנה לפי דבריו אלה פרצופי הדעות הם פרצוף הרוח, הדעת שבד' פרצופים שמזול הי"ג משפיע בהם, וע"י מזדווגים או"א כנוכר בדרוש הדעת וז"ל,

[אחרי 1234567]

ולפ"ז נמצא שכל מ"ש הרב בחילוקי ד' ק"ש בהמשכת מוחין דיניקה לז"א במלת ישראל, הוא מחו"ג דאבא הנו' שהם חב"ד חג"ת דו"ק דישסו"ת שיש בהם צלם דתבונה וצלם דיש"ם, ובחינות אלו יש בהם בחינת ל"מ ובחינת צ', וכל ק"ש נכנס בה ס"א בחינה א' מהם כנודע. וכער"ו במלת שמע בנוק' שהיא מנה"י דו"ק דישסו"ת, ויש בהם צ' ול"מ דתבונה וצ' ול"מ דיש"ם, ונכנס בה א' מבחינות אלו כפי הק"ש ההיא כסדר ז"א. אבל שמות המוחין שלה כולם שוים ג' אלהי"ם, ולא כמו הז"א ששמותיהם מחולקים כנודע. ועיין בפ"ד דשער תיקון הנוק' ופרק א' דשער הירח שמוכח שמוחין דיניקה דנוק' הם ב' אלהי"ם מלאים כאלפ"ן וההי"ן בחו"ב ואלהי"ם פשוט בדעתה. ואין לומר דהתם מיירי כמוחין דיניקה שנמשך לה ע"י הז"א והכא ע"י אימא, דהכא נמי מה שנמשך לה [הוא] ע"י ז"א כדכתב בפ"ח דק"ש שעל המטה. ואם יש לחלק הוא בין כשהמשכה היא לבריאה, ובין כשהיא עומדת באצילות כדמוכח שם, וצ"ע. ואעפ"י

סא. ג"ל צ"ל בו במקום בה.

סב. שד"ה: נמצינו למדים מדברי המחבר ז"ל כי בב' תיבות שמע ישראל אנו ממשיכים לזו"ן מוחין שלמים דיניקה מו"ק דישסו"ת, כי בתיבת שמע אנו ממשיכים נה"י דחג"ת ונה"י דנה"י, ובישראל אנו ממשיכים חב"ד חג"ת דחג"ת וחב"ד חג"ת דנה"י, וכמו שבז"א נכנס צלם שלם מיש"ם וכן מתבונה, ובכל ק"ש נכנס בחינה אחת מהם ר"ל או צ' או ל"מ, כי בק"ש דקרבות נכנס כז"א ל"מ דתבונה, והצ' דתבונה אינו חסר לעולם כמ"ש רז"ל, וגם נכנס הצ' דיש"ם, ובק"ש דיוצר נכנס הל"מ דיש"ם, ובק"ש דערבית כבר יש בו צלם דתבונה ועתה אנו ממשיכים בו הצ' דיש"ם... כן הוא ממש בתיבת שמע שצריך לכון כמו בתיבת ישראל, כי בתיבת שמע דקרבות נכנס בנוק' הל"מ דתבונה והצ' דיש"ם וכן ה"ה בתיבת שמע דק"ש דיוצר וה"ה בערבית כמו בתיבת ישראל ממש, אלא שהפרש הוא שבתיבת ישראל הכוונה היא בחב"ד וחג"ת דחג"ת וחב"ד וחג"ת דנה"י ובמילת שמע הכוונה תהיה בנה"י דחג"ת ובנה"י דנה"י. ומ"ש בסידור מוהרש"ש זיע"א בכוונת שמע הוא בדרך כלל. גם בשמות המוחין יש הפרש, כי בתיבת ישראל שמות המוחין הם מחולקין כמ"ש בסידור, אמנם בשמע כולם הם שמות אלקים כמ"ש הרב המחבר ז"ל ודוק. גם בהמשכת הנרנח"י צריך לכון בשמע במ' אהי"ה ובמ' הוי"ו המנוקדות, אלא שהכא בשמע צריך לכון בנרנח"י דרוח דנפש דנשמה, וכצ' דיש"ם דנפש דנשמה ובמ"ה ובב"ן כמ"ש בסידור בתיבת ישראל ודוק. ועיין בנה"ש דפוס ירושת"ו דשנת תרכ"ו דף כ"א ע"ב בסופו [בגד"מ דף כ"ז ע"ב] ובדף י"ג ע"ג [בגד"מ דף י"ז ע"ד] שכ"כ בהדיא (מכת"י).

סתימאה דא"ל דא"ל דא"ל (ביום א' וסעי דא"ל דא"ל
 דבריאה) (ביום ב' וה' דא"ל דא"ל דא"ל) (ביום ג' וד'
 דא"ל דא"ל דא"ל דא"ל) דמלכים דו"ן דפרוטי האלילות שפלו
 לפימיות וחילוניות דפימיות ופימיות דחילוניות דפרט' חו"ב
 דבינה הכולל דבריאה ומכחי' הארות דנרנח"י דנשמה דחיה
 ושמה דשמה (ביום א' וו' דחיה דשמה) (ביום ב' וה'
 דחיה דרוח) (ביום ג' וד' דחיה דנפש) (ביום שבת דנרנח"י
 דנרנח"י דשמה דחיה דחיה ונרנח"י דג"ר דחיה דחיה)
 דרפ"ח שפלו עמהם וזה פ"י חיווג הכלים הפימיים דפרטו
 חו"ב דבינה הכולל דא"ל המלכיים דפרט' פרטו פימיות
 וחילוניות דפימיות ופימיות דחילוניות דבינה הכולל דבריאה
 וגם פ"י המוחין והכלים הפימיים דמוחין דו"ן שיהו גם הם
 לברר כנז"ל וע"י חיווג הכו' (ב) מחבררים מתלק הכלים
 והאורות הכו' ואלו מתפלים האורות והכלים הפימיים והאלמנטיים
 והחילוניים דפרט' דא"ל דמוחין דו"ן עם הביוריים הזכר
 שנבררו מני"ע ושלים מהיכל להיכל ח' היכלי וו"ן דבריאה
 עד פלותם להיכל אהבה דו"ל וחסם פוליס האורות והכלים
 הפימיים דשחרית והאלמנטיים דמנחה דחו"ב דבינה דאחור
 ופיגס דאחור למ"ן ושלים ונכללים בפרטו נקודת החלכות
 טוק' ח' דא"ל דא"ל שהם הס' מניקות דס' ספירות דפרטו
 החיון דחילוניות שלה דא"ל השפעת בהיכל ק"ק דבריאה
 הכלולה משפעה נקודת שהם השפעה מלכות ח' המלכים דו"ן
 דכל פרט ומלקי בירורי כל מלך פולה ונכלל בנקודת מלכות
 שלו כי מלקי בירורי כלים ואורות דע"ב ס"ג ח"ה שהם
 בירורי השעה מלכים דו"ל ושלים ונכללים בשש נקודת
 הפליוטת דו"ל ומלקי בירורי כלים ואורות דב"ן שולים ונכללים
 בנקודת הסחמונה השביעית ומלקי בירורי הכלים ואורות
 דע"ב ס"ג ח"ה ב"ן דאחור ופיגס דא"ל שולים מהיכל להיכל
 ח' היכלות הפליוטת דקס"ק עד פלותם להיכל אהבה (ג)
 העליון דבהיכל ק"ק ושם שומדים עד מלח באהבה של
 סעמידה :

ועתה נמלס שמע יטוין לזווג אלס ססו"ה בפרטו סחיון
 דכלים האלמנטיים שלהם :

- **ואח"כ** יטוין להמשך לביוריים הכו' הכללים בנקודת המל'
 הכו' מוחין (פ"ב) דיעיקה וסס ססו"ה דמ"ה ודב"ן
 לכל קלס דו"ק (ד) עם נרנח"י דנפש דרוח דשמה כמלח
 שמע כמו שנבאר בפ"ה בפרטו. ואח"כ כמלח ישראל יטוין
 לזווג אלס יסו"ה בפרטו האלמנטי ופיגסי דכלים האלמנטיים
 שלהם ולהמשך לז"ל ולמלקי הביוריים הפליוטת שלו מוחין
 דיעיקה וסס ח"ה דמ"ה ודב"ן לכל קלס חו"ק עם (ה) החבר
 נרנח"י ונרנח"י דרוח דשמה כפי זמן בק"ש הסיח כמו דנח"
 שנבאר בפ"ה בפרטו :

אח"כ ב"ן חיות ה' אלהיט ח' יטוין להמשך מן יח'
 דפ"ב דחב"ד דמוחא סתימאה דא"ל מוחין לז"ל
 ויסו"ה ולדישוחיהם כי בהזכירו סו"ה הראשונה יטוין להמשך
 מו"ד דפ"ב דחח"ן דמנחה דמוחא סתימאה מוחין דפ"ב
 עם נרנח"י דחיה דחיה דחיה דחיה דחיה דחיה דחיה דחיה
 וס"ס. ובהזכירו אלהיט יטוין להמשך מה"י ראשונה דפ"ב
 דבג"ה דבינה דמוחא סתימאה מוחין דקס"ח עם נרנח"י
 דשמה דחיה דחיה דחיה דחיה דחיה דחיה דחיה דחיה
 סו"ה חב' יטוין להמשך מן וי"ז דפ"ב דח"ה דח"ה דח"ה
 דמוחא סתימאה מוחין דפ"ב עם נרנח"י דרוח דחיה דחיה
 לחח"ן בג"ה דח"ה דח"ה דפרטו דרש"ה דח"ה וססו"ה
 וכמו שנבאר בפ"ה הסב יוחר בפרטו. ובאשרו אחר יטוין
 להמשך מן ח"ה אחרונה דפ"ב דו"ן דמוחא סתימאה מוחין
 דח"ה וס"ס עם נרנח"י דג"ר דחיה דחיה דחיה לחח"ן בג"ה
 דס"י דו"ן לחברס וליחדס סו"ה וס"ס יטוין למארר עלש
 על

הזכר סנבררו מילינה ופשיה ופוליס כסדר המיחוח מהיכל
 להיכל דינורה עד פלותם אל דבריאה ומלכיים לכלים ססמיים
 שלהם השומדים סס דבריאה המלכיים כפרטי פרטו
 דבריאה כנז"ל :

יצר

ובן פ"י כללות אמירת הזכר מהא דבריאה (בשבת דא"ל
 דא"ל) (ביום א' וסעי דא"ל דא"ל דא"ל) (ביום ב' וה'
 דא"ל דא"ל דא"ל דא"ל) (ביום ג' וד' דא"ל דא"ל דא"ל) כהא בתי'
 סס ס"ג חו"ל סד"י וחוס ס' ראשונה דח"ה הכולל הוא
 נרנח"י דשמה :

יטוין לברר מחלקי הכלים דאחור ופיגס דפיגס דאחור
 ומאורות דנרנח"י דשמה דחיה ונשמה דשמה
 סמחייחסים דפרטו פימיות דחילוניות דפרטו חו"ב דבינה
 הכולל דבריאה :

וגם מחלקי הכלים הפימיים דאחור ופיגס דפיגס דאחור
 דפרטו פימיות דחילוניות דפרטו חו"ב דבינה הכולל
 דא"ל דא"ל (בשבת דפרטו פימיות וחילוניות דפרטו
 נס"י ונצ"ח ומכ"ד וכתי דמנחה הכולל דא"ל דא"ל דא"ל
 דא"ל) (ביום א' וו' דא"ל דא"ל דא"ל דא"ל) (ביום ב' ו'
 וס' דא"ל דא"ל דא"ל דא"ל) (ביום ג' וד' דא"ל דא"ל דא"ל
 דא"ל) דמלכים דו"ן דפרטו האלילות שפלו לפימיות
 דחילוניות דפרטו חו"ב דבינה הכולל דבריאה (בשבת
 דפרטו חכמה הכולל דבריאה) ומכחי' האורות דנרנח"י
 דשמה דחיה ונשמה דשמה (בשבת דנרנח"י דשמה דנרנח"י
 דחיה דחיה) (ביום א' וו' דחיה דשמה) (ביום ב' וה' דחיה
 דרוח) (ביום ג' וד' דחיה דנפש) דרפ"ח שפלו עמהם וזה
 פ"י חיווג הכלים הפימיים דפרטו חו"ב דבינה הכולל
 דא"ל דא"ל המלכיים בפרטי פרטו פימיות דחילוניות דחו"ב
 דבינה הכולל דבריאה וגם פ"י ייחיון וכלים הפימיים דמוחין
 דו"ן סידרוגם הם לברר כנז"ל וע"י חיווג הזכר מסבררים
 מחלקי הכלים והאורות הזכר ואלו מתפלים האורות הכלים
 הפימיים והאלמנטיים והחילוניים דפרטו האלילות דמוחין
 דו"ן עם הביורין הכו' שנבררו מני"ע ושלים מהיכל להיכל
 דשפעה היכלות הסחמונים דו"ן דבריאה עד פלותם אל
 היכל אהבה ובהיותם סס בהיכל אהבה הכו' נלסוימ לקרות
 ק"ס סה"ה ח"ה דאחרייתא בדיבור שהא דיבור יוחר חחור
 מדיבור של הקרבנות והמזירות והיולר כדי שפ"י יסה לט
 כח לברר ולחוק פימיות וחילוניות דפימיות דבריאה וכל
 כחי' מאלו יס מוחין דחילוניות ופימיות כנז"ל והם מוחין דאחור
 והפיגס בהיכלות לאל וגם כחב"ד דפימיות דחילוניות דבריאה
 וגם פימיות דפימיות דילירה ופשיה :

(ס"ג ע"א) (א) פימיות וחילוניות דפימיות ופימיות
 וחילוניות דחילוניות דא"ל והוא כי עחה
 פ"י קיום מ"ע דאמירת הק"ש יטוין לברר מחלקי הכלים
 דאחור ופיגס דפיגס דאחור ומאורות נרנח"י דשמה דחיה
 ונשמה דשמה סמחייחסים דפרטו פימיות וחילוניות דפימיות
 (וכחב"ד דפימיות דחילוניות) דפרטו חו"ב דבינה הכולל
 דבריאה וגם מחלקי הכלים ואורות דפרטו פימיות דפימיות
 דפרטו חו"ב דבינה הכולל דא"ל דא"ל בשבת דפרטו פימיות
 וחילוניות דפימיות ופימיות דחילוניות דפרטו (נה"י
 דלחג דשחרית) (וחג"ה דחורה) (וחב"ד דלחג דמוסוף) (וכתי
 דחורה) דפרטו חכמה הכולל דא"ל דא"ל דא"ל דפרטו
 (נה"י דלחג דמנחה) (וחג"ה דחורה דפרטו דיקנא דמוחא

תבררת וביאורים (ה) פ"ח דף ק"ח פ"ח : (ג) ש"ס דף פ"ה : (ב) ש"ס דף ק"ח פ"ח : (ד) ש"ס דף ק"ח פ"ח : (ה) נרנח"י ונש"י ונרנח"י
 פ"י כסוד סס"ס נק"ש דיווג : 14 י"ד

1 יחוד הק"ש כנגד אות יוד דהוי"ה.

כשאתה קורא ק"ש תכוין כזה: תחלה תקח אות ה' אחרונה מלכות המתעוררת תחלה, ואח"כ תחבר ה' הנז' עם הוא"ו חיבור נוק' עם ז"א, להעלות מ"ן למעלה לאו"א ואז תחבר או"א ב' אותיות י"ה וחיבור זה גי' י"א"י דס"ג:

ה הו י"ה גי' י"א"י (דס"ג) (עי' פת"ע החדש ח"ט עמ' תמ"ז)

יכוין לקיים מ"ע דק"ש, להמשיך כח לרחל להעלותה עד מקום ז"א דאצילות, וע"י מ"ע זו יהיה לו כח להעלות מ"ן ולהוריד המוחין: (עי' פע"ח דף מ' ע"ב, פת"ע דף י' סע"א)

[לג:]

<p>זיווג חיצוניות דאו"א דגופא בגופא</p> <p>יאההיהה</p> <p>בכתר יאההיהה</p> <p>בחב"ד יאהלוהלים</p> <p>בז"ת יאהדונהי גי' נ"ך</p>	<p>לברר בירורי רפ"ח (2-3-4) של אתמוול</p> <p>מדרגה ז' יוד ה' וי' ה'</p> <p>מדרגה ה' וז' יוד ה' ואו ה'</p> <p>אותיות מספר יוד ה' ואו ה'</p> <p>מדרגה ג' וז' יהוה יוד הא ואו הא</p> <p>מדרגה ב' שהיא ד' י' יה' יהו' יהוה</p> <p>סה"כ גי' רפ"ח</p>	<p>שַׁמֵּעַ יחוד ה הו י"ה גי' י"א"י דס"ג</p> <p>ע"ב דע"ב - מלכות דחסד בירורי ב"ן דע"י, ואבא וז"א.</p> <p>ע"ב דס"ג - מלכות דגבורה בירורי ב"ן דנוק' דעתיק, ואימא, ונוק' דז"א הכולל.</p> <p>ע"ב דמ"ה - מלכות דתנה"י בירורי ב"ן דא"א, ויש"ס, ויעקב.</p> <p>ע"ב דב"ן - מלכות דמלכות בירורי ב"ן, דנוק' דא"א, ותבונה, ורחל.</p>
--	--	---

ג לחבר אלו הרפ"ח עם פנים דמלכות [דחכמה] שם ב"ן נוק' של תמוול שלשום

מדרגה ז' פנים דמלכות [דחכמה]

יוד ה' וו ה'

ועי"ז נק' שמ' של שמע

ד (ע דשמע) כלים דמ"ן עם מ"ן

נפש (מא"א) **ו' ו' מנצפך ו' מנצפך ו' מנצפך ו' מנצפך ו' מנצפך** גי' ע' מיסוד דאימא (רחם)

כח המעלה מ"ן והוא רוחא דיסוד דאימא

רוח (מאבא) **וו יוד ה' וו ה'** גי' ע' מיסוד דאימא (רחם)

מבינה דאימא ו' אותיות **יוד ה' ואו ה'** משמה (מאימא)

מז"ת דאימא מספר ס"ג **יוד ה' ואו ה'** גי' ע' מח"ס דאימא (מוח)

1. ע' הקדמה לק"ש בעמוד רצ (ל"ב ע"ב).

[לג:]

המשכת מוחין דקטנות לנוק' - עפ"י הסידור המודפס¹

יכוין להמשיך חח"ן בג"ה דת"י, דנה"י להחלק של הנוק',
 דחג"ת ונה"י לקטנות דאימא (מו"ת דאימא מהע' השלישית של שמעך, דהיינו:)
 (עם) מוחין פנימיים דעיבור דצ' להחלק של הנוק', דל' וצ' דצלם לקט', שהם ג' אלהים,
 עם חלקי הנרנח"י והמקיפין המלוכשין בהם, שהם ג' אהי"ה וג' הוי"ת ונקודותם כידוע.
 שהם חיות, ונשמות, וחיות ונשמות דרוחות, דנרנח"י דנפש נה"י, דנ"ר לקטנות, [דנפש]
 דנשמה יסור"ת, דב"ן, דמ"ה ודב"ן [תבונה]

נשמה, דנרנח"י
 דנפש, דנ"ר
 [דנפש] דנשמה

אֱלֹהִים
 יְהוָה

חיה, דנרנח"י
 דנפש, דנ"ר
 [דנפש] דנשמה

אֱלֹהִים
 יְהוָה

חיה ונשמה דרוח, דנרנח"י
 דנפש, דנ"ר [דנפש] דנשמה

אֱלֹהֵי יְהוָה אֱלֹהֵי יְהוָה
 יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

בינה
 אֱלֹהִים

חכמה
 אֱלֹהִים

חו"ג דדעת
 אֱלֹהִים

לחח"ן בג"ה דת"י, דנה"י להחלק של הנוק', דו"ק לקטנות דבירורים הנז' רפ"ח, הכלולים בתוך
 הנוק' [תמול שלשום], העומדת בהיכל אהבה דבריאה.

לסלק [האור שב] הארת הלבוש, הנמשך מעטרת יסוד דתבונה, לת"ת דתבו'. ומצטנן
 הארת הלבוש הנז', לצורך [שפע יסוד דז"א, לכניסה בכלי] ת"ת דז"א [כפועל, נעשה באחד].

ימשיך לתיבת ישראל, בעמוד רח

1. עי' ציור בסוף הספר, עמוד שש. עי' גם ענ"ה ל"ה ע"ב. בעיקר הגהת השד"ה אות ס"ב. משם בארה שיש
 להמשיך לנוק' [שמע] אותם המוחין כמו לז"א [ישראל], אלא לנוק' יהיה נה"י דקט' ולז"א כחב"ד חג"ת.
 ויש לכוין בהמשכת ט"ס לנוק' ולז"א, כפי שכתוב בסידור (חח"ן בג"ה דת"י). ההבדל היחיד בין ז"א לנוק' זה
 שמות המוחין (ג' אלהי"ם לנוק', ש"ר אל"י לז"א) וחלק הכתובת שמתחם לנה"י לעומת כחב"ד חג"ת.
 הרש"ש בסידור, בהקדמה לק"ש [מובא כאן בעמוד רצ] מסביר שמה שכתוב נה"י לנוק' [שמע] פירושו כלים
 היצונים דזו"ן, וכחב"ד חג"ת לז"א [ישראל] פירושו כלים פנימים ואמצעים דזו"ן, וכך סידרנו בכוונת עפ"י
 שיטת הרה"ג שד"ה.

[לג:]

המושכת מוהין דקטנות לנוק' לכלים חיצונים דזו"ק עפ"י שיטת הרה"ג שד"ה¹

יכוין להמשיך חח"ן בג"ה דת"י, דנה"י כללים חיצונים דזו"ק, [דנה"י צ' דיש"ס לערבית], דחג"ת ונה"י קטנות [מ]אימא <מז"ת דאימא מהע' השלישית של שמעך, דהיינו: (עם) מוהין פנימיים (דעיבור) דצ' כללים חיצונים דזו"ק, [דצ' נה"י דיש"ס, ערבית], דל' וצ' דצלם קטי, שהם ג' אלהים, עם חלקי הנרנח"י והמקיפין המלוכשין בהם, שהם ט' אה"ה וט' הויו"ת ונקודותם כידוע. שהם חיות, ונשמות, וחיות ונשמות דרוחות, דנרנח"י דנפש כללים חיצונים דזו"ק, דנפש צ' דיש"ס, ערבית, דנ"ר קטנות, [דנפש] דנשמה ישסו"ת, דמ"ה, דמ"ה ודב"ן יש"ס

חח"ן בג"ה דת"י

<p>אֱהִיָּה יְהוָה</p>	<p>אֱהִיָּה אֱהִיָּה יְהוָה יְהוָה</p>	<p>אֱהִיָּה יְהוָה</p>
<p>אֱהִיָּה יְהוָה</p>	<p>אֱהִיָּה אֱהִיָּה יְהוָה יְהוָה</p>	<p>אֱהִיָּה יְהוָה</p>
<p>אֱהִיָּה יְהוָה</p>	<p>אֱהִיָּה יְהוָה יְהוָה יְהוָה</p>	<p>אֱהִיָּה יְהוָה</p>
<p>בינה אלהים</p>		<p>חכמה אלהים</p>

חו"ג דדעת
אלהים

לחח"ן בג"ה דת"י, דנה"י כללים חיצונים דזו"ק, [דנה"י צ' דיש"ס לערבית], דו"ק קטנות דבירורים הנז' רפ"ח, הכלולים בתוך הנוק' (תמול שלשום), העומדת בהיכל אהבה דבריאה.

לסלק [האור שב] הארת הלבוש, הנמשך מעטרת יסוד דתבונה, לת"ת דתבו'. ומצטנן הארת הלבוש הנז', לצורך [שפע יסוד דז"א, לכניסה בכלי] ת"ת דז"א [כפועל, נעשה באחד].

ימשיך לתיבת ישראל, בעמוד רט

1. ע"י ציור בסוף הספר, עמוד שח. ע"י גם ענ"ה ל"ה ע"ב. בעיקר הגהת השד"ה אות ס"ב לנ"ל בהגהה עמ' רז.

[לד:]

המשכת מוחין דקטנות לז"א - עפ"י הסידור המודפס¹

ישראל

כיוון להמשיך חח"ן בג"ה דת"י, דנה"י צ"א, דפרצוף ו"ק (קטנות) דיש"ס (אבא), (דהיינו: עם) מוחין פנימיים דצ' דצלם ענה"י דיש"ס, ערבית) (המלוכשים בהם, עם מוחין פנימיים דיניקה המלוכשים בהם), שהם אלהים דיודי"ן, וריבוע אלהים פשוט, שהם גי' ש"ר והם מוחין דחו"ב, ואותיות דריבוע אלהים מלא, שהם מ"א אותיות גי' אל"י והם מוחין דחו"ג, עם חלקי הנרנח"י והמקיפים המלוכשים בהם, שהם ד' אהי"ה וד' הויו"ת, ונקודותם כידוע, שהם חיות ונשמות, וחיות ונשמות דרוחות, דנרנח"י דנפש צ"א, דרוח ליניקה, [דנפש] דנשמה, דמ"ה, דמ"ה ודב"ן לישי"ס

(בג"ה) (נה"י)
נשמה דנרנח"י דנפש,
(יניקה) (נה"י) (ישסו"ת)
דרוח [דנפש] דנשמה

(חח"ן) (נה"י)
חיה דנרנח"י דנפש,
(יניקה) (נה"י) (ישסו"ת)
דרוח [דנפש] דנשמה

(חח"ן) (בג"ה) (דדת"י)
חיה ונשמה דרוח, דנרנח"י
(נה"י) (יניקה) (נה"י) (ישסו"ת)
דנפש, דרוח [דנפש] דנשמה
איהויהו איהויהו
יהויהו יהויהו

איהיה
יהויה

איהיה
יהויה

בינה
(ריבוע אלהים פשוט)
א אל אלה אלהי אלהים
גי' ר

חכמה
(אלהים דיודי"ן)
אלף למד הי יוד מם
גי' ש

חו"ג דדעת מ"א אותיות של ריבוע אלקי"ם במילוי יודי"ן
אלף. אלף למד. אלף למד הי. אלף למד הי יוד. אלף למד הי יוד מם
גי' אל"י

מוחין פנימיים (דיניקה) דצ' דצלם דו"ק דיש"ס (קטנות), לחח"ן בג"ה דת"י דנה"י דפרצוף ו"ק (קטנות) דמ"ה, דמ"ה ודב"ן לישי"ס) [דבינה לחשך], דנה"י דבינה לישי"ס דז"א:
[העומד בהיכל אהבה דבריאה²]

כיוון לסלק האור המתפשט בעטרת יסוד דתבונה, להעלותו לת"ת דתבונה. ומצטננת העטרה הנז' לצורך [שפע ת"ת דז"א, לכניסה בכלי] הדעת דז"א:

ימשיך לתיבות ה' א' ה', בעמוד רי

1. ע"י ציור בסוף הספר, עמוד שח. ע"י גם ענ"ה ל"ה ע"ב. בעיקר הגהת השד"ה אות ס"ב (כנ"ל בהגהה עמ' רז).
2. ע"י נה"ש דף כ"ז ע"ב ד"ה ואח"כ, המשכת המוחין דקט' (בתיבת ישראל) לבידורים של ז"א (בבריאה).

[לד:]

המושכת מוחין דקטנות לז"א - עפ"י שיטת הרה"ג שד"ה¹

ישראל

יכוין להמשיך הח"ן בג"ה דת"י [דכחב"ד וחג"ת כלים פנימים ואמצעים דזו"ן].

דנה"י צ"א, דפרצוף ו"ק קטנות דיש"ס (ערבית), (דהיינו):

(עם) מוחין פנימיים [דמ' ול' כלים פנימים ואמצעים דזו"ן] דצ' דצלם גה"י דישי"ס, (ערבית) (עם מוחין פנימיים דיניקה המלוכשים בהם), שהם אלהים דיודי"ן, וריבוע אלהים פשוט, שהם גמט' ש"ר והם מוחין דחו"ב, ואותיות דריבוע אלהים מלא, שהם מ"א אותיות גמט' אל"י והם מוחין דחו"ג, עם חלקי הנרנח"י והמקיפים המלוכשים בהם, שהם ט' אהי"ה וט' הויו"ת, ונקודותם כידוע, שהם היות, ונשמות, וחיות ונשמות דרוחות, דנרנח"י דרוח [ונח"י] כלים פנימים ואמצעים דזו"ן, דנפש צ"א דישי"ס, (ערבית), דרוח ליניקה, [דנפש] דנשמה גישסו"ת,

דמ"ה, דמ"ה ודב"ן ישי"ס

חח"ן בג"ה דת"י

אהיה

יהוה

אהיה

יהוה

אהיה

יהוה

אהיה

יהוה

אהיה

יהוה

אוהויהוה

יהוהויהוה

אהיה

יהוה

אהיה

יהוה

אהיה

יהוה

בינה

(ריבוע אלהים פשוט)

א אל אלה אלהי אלהים

ג"ר

חו"ג דדעת מ"א אותיות של ריבוע אלקי"ם במילוי יודי"ן

אלף.אלף.אלף למוד. אלף למוד. אלף למוד. אלף למוד. אלף למוד. אלף למוד. אלף למוד. אלף למוד.

ג"י אל"י

חכמה

(אלהים דיודי"ן)

אלף למוד הי יוד מם

ג"ש

לחח"ן בג"ה דת"י, [דכחב"ד וחג"ת כלים פנימיים ואמצעים], דנה"י צ"א, (ערבית) דפרצוף ו"ק קטנות דמ"ה, דמ"ה ודב"ן ישי"ס] (דבינה לחש), דנה"י דבינה גישסו"ת דז"א [העומד בהיכל אהבה דבריאה¹]:

יכוין לסלק האור המתפשט בעטרת יסוד דתבונה, להעלותו לת"ת דתבונה. ומצטננת העטרה הנז' לצורך [שפע ת"ת דז"א, לכניסה בכלין] הדעת דז"א:

1. עפ"י הקדמת הרש"ש על ק"ש ע"י עמוד רצ"א, המוחין דיניקה נמשכים לז"א ולנוק' כאחת כלים פנימיים ואמצעיים דזו"ן. עפ"י זה נראה שהם שניהם נמצאים ביחד, בבריאה. כך נראה גם מהגהת המגיה על הקדמת הרש"ש הנ"ל על ק"ש (עמוד רצ"ב). ע"י גם השרטוט בענין ק"ש (עמוד שח). וכן נראה מנה"ש דף כ"ז ע"ב ד"ה ואח"כ, המשכת המוחין דקט' (בישראל) לבידורים של ז"א (בריאה).

[לה.]

הקדמה לה' אלקינו ה'

יכוין להכין ולהזמין את או"א ודעת נשע"ר ח"ב ש' ע"ז ע"י שימשיך להם מיה"ו דע"ב דמוחא סתימאה דא"א מוחין דיניקה, לאו"א ודעת. דהיינו ע"ב לאבא מוחין דמוחא סתימאה דא"א מיו"ד דע"ב דא"א, וקס"א לאימא מה"י דע"ב דא"א מבג"ה דמוחא סתימאה דא"א, וע"ב וס"ג לדעת מו"י דע"ב דא"א מדת"י דחסדים דמוחא סתימאה

(ב)
אלהינו
תקוה בעל זמירת המזמור
אימא [ותבונה]
מה"י ראשונה דע"ב
דבג"ה דמ"ס דא"א
אהיה
יהוה
אלף הי יוד הי
(לבג"ה דאו"א וישסו"ת)

(ג)
יהוה
יאהדונה יאדון הכל היה הוה ויהיה
דעת (תרין מזלין)
מו"י דע"ב דדת"י [דחסדים]
דמ"ס דא"א
אהיה
יהוה
יוד הי ויו הי
נוצר
יוד הי ואו הי
(לדת"י דאו"א וישסו"ת)
ונקה

(א)
יהוה
יאהדונה יאדון הכל היה הוה ויהיה
אבא [ויש"ס]
מיו"ד דע"ב דחח"ן
דמ"ס דא"א
אהיה
יהוה
יוד הי ויו הי
(לחח"ן דאו"א וישסו"ת)
נשע"ר ח"ב ש' ע"ז

[לאימא ותבונה]
יכוין לסלק האור שבפרק אמצעי דנצח דתבונה ולהעלותו לת"ת דידה ועי"כ מצטנן הפרק הנז' לצורך [שפע חסד דז"א, לכניסה בכלין] חכמה דז"א.

[לתרין מזלין]
יכוין לסלק האור שבפרק תחתון דהוד דתבונה ולהעלותו לת"ת דידה ועי"כ מצטנן הפרק הנז' לצורך [שפע הוד דז"א, לכניסה בכלין] גבורה דז"א.

[לאבא ויש"ס]
יכוין לסלק האור שבפרק תחתון דנצח דתבונה ולהעלותו לת"ת דידה ועי"כ מצטנן הפרק הנז' לצורך [שפע נצח דז"א, לכניסה בכלין] חסד דז"א.

ועד"ז יכוין להמשיך מעתיק לא"א מוחין דיניקה, ומאח"פ דא"ק לעתיק, וכן מזה לזה עד רום המעלות, כדי שעי"ז יהיו מוכנים כל הפרצופים [דיניקה] לעלות מ"ן [עפ"י זה נראה שהבירורים והעליה בפרצופי היניקה, כל פרצוף לפרצוף שלמעלה ממנו, כדי שיזדווגו כל הפרצופים הנז' אגדלות, בירידה במלת אחד להמשיך מוחין דגדלות לפרצוף שלמטה מהם:

יכוין גם היחוד הזה דאו"א דאצי', ודו"ן דבריאה

אהיה
יכוין לדבק ולקשר נשמתו עם נשמת הצדיק לעורר מ"ן דאימא.

יאהיה
יוד הי ויו הי
יוד הי ואו הי
*יכוין לזווג את או"א והיא מעלה מ"ן ע"י נשמתו ונשמת הצדיק וע"י שם ס"ג. והוא ישפיע מ"ד ע"י חיה שלו וחית הצדיק וע"י שם ע"ב. ומזדווגים ע"י שם ע"ב.

יהוה
יכוין לדבק ולקשר חיה שלו עם חיה של הצדיק לעורר מ"ד דאבא.

* נלע"ד כי תחילה צריך שיכוין למסור עצמו עק"ה ולקבל דמב"ד מד' אותיות הוי"ה וד' אותיות אדני' וליחדם ע"י ד' אותיות אהי"ה וג"כ צריך להעלות נ"ח שלו עם נ"ח של הצדיק ועם הנ"ח של הזו"ן לנ"ח דאו"א ואח"כ יכוין לזווגם כנז' וכמ"ש בע"ח של"א דרוש י"א כלל ט"ז וי"ט ובש' הכוונות בדרושי ק"ש ובדרושי נפ"א וע"ש וא"ש את"ם. המסדר יא"ה

[לה:]

יכוין לקיים מ"ע אנכי ה', ולא יהיה לך, וליחד ה' ב"ה.

א) **אָהָה ט"ס דז"א שבו שם מ"ה יוֹד הָא וְאוּ הָא.**

ד נוקביה לאה [ורחל], ורחל העומדת אחורי ד' ספי' תנה"י דז"א, שבה שם אדנ"י.
[זו"ן ב] אהדות גמורה יאהדוניה

ב) יכוין למסור עצמו עק"ה. ויכוין לקבל ד' מיתות בית דין מד' אותיות הוי"ה גז"א, מלובש בנוק' וד' אותיות אדנ"י נוק', ביה"ד המבצע, לייחדם ע"י ד' אותיות אהי"ה וע"י עסמ"ב

ע"ב	סקילה	א	א	א	א	א	א	א	א
ס"ג	שריפה	ה	ה	ה	ה	ה	ה	ה	ה
מ"ה	הרג	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו
ב"ן	חנק	ה	ה	ה	ה	ה	ה	ה	ה

ג) ויכוין להעלות נרנח"י [דנשמה וחייה] שלו למו"ן אל הנוק' דז"א דאצילות העומדת בבריאה. ולהמשיך לה י"א"ג דס"ג דאותיות מכתר וחכמה דאימא, והם כמספר א"ל בסוד חסד אל. ויכוין להמתיק בו את הב"פ ש"ך ש"ך דינים דזו"ן הנכללים אה"כ¹ בה. ועי"ז מתמלא שם אדנ"י שבה אלה דלת נו"ן יוד² שהוא גי' תרע"א כמספר ב"פ ש"ך ש"ך וי"א"י.

ד) גם יכוין להעלות נרנח"י [דנש' וחייה] שלו עם הנוק' דז"א א'תמוול שלשום, [עם שברי הכלים] עם הרפ"ח ניצ' [עם זו"ן דקט"י³, מהיכל אהבה דברי'] אל הז"א ה'יינו אבד'ו - מע"א דף צ'רע"א

מדרגה ז'	ע"ב דע"ב - מלכות דחסד
יוֹד הָי וְיָו הָי	בירורי ב"ן דע"י, ואבא, וז"א.
מדרגה ה' וז'	ע"ב דס"ג - מלכות דגבורה
יוֹד הָי וְאוּ הָי	בירורי ב"ן, הנוק' דע"י, ואימא, ונוק' דז"א.
אותיות יוד הָי וְאוּ הָי	
מספר יוד הָי וְאוּ הָי	
מדרגה ג' וז'	ע"ב דמ"ה - מלכות דתנה"י
יְהוָה יוֹד הָא וְאוּ הָא	בירורי ב"ן, דא"א, ויש"ס, ויעקב.
מדרגה ב' שהיא ד'	ע"ב דב"ן - מלכות דמלכות
יְהוָה יְהוָה	בירורי ב"ן, הנוק' דא"א, ותבונה, ורחל.
ס"ה גי' רפ"ח	

ה) ויכוין לחבר זו"ן יחודך, ומתחברת רחל עם לאה⁴ יאהדוניה

1. עי' שם משמעון דף קס"א סע"א, המיתוק נעשה בנסירה לבתיבת באהבה.

עי' ש"ש ח"ג דף ל' ע"א אות צ'.

2. אדנו"ת מלא מראה על שלימות הנוק'.

3. עי' שע"ר ח"ב ש' ע"ח, עם ג' עיינין לשהבאנו בתיבת שמע.

4. עי' שע"ר ח"א ש' ע"ח.

עי' מע"א דף צ"א ע"ב. עי' בא"ל ח"א דף נ"ד סע"ב. החיבור לצורך נתינת כוח לאו"א לברר.

① גם יכוין להמשיך מה"י אחרונה דע"ב דא"א דדת"י דגבורות דמ"ס, מוחזין דהוי"ה ואדנ"י עם הנרנח"י דו"ק דזו"ן

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

יְהוָה יְהוָה

לחח"ן בג"ה דת"י דזו"ן

② גם יכוין לסלק האור שבפרק אמצעי יהוד דתבונה, ולהעלותו לת"ת דידה, ומצטנן הפרק הנז' לצורך [שפע גבורה דז"א, לכניסה בכלי] בינה דז"א

לכאן מתחילה העליה לע"ב ס"ג דא"ק - רק מי שהבאנו בשמע ישראל עולים. יש לציין שלפני תחילת העליה בפועל, היינו צריך לכוין שקודם זו"ן מבררים בירורי או"א², אלא שסידרו כוונת הברור הזה רק לאחר כוונת העליה לאו"א, וכן בכל שאר הפרצופים. צריך תמיד להקדים את הברור לפני העליה

③ גם יכוין להעלות נשמת [וחיית³] זו"ן, והם [כל⁴] אותם המו' שנכנסו בתי' שמע ישראל, עם נשמתו [וחייתו], עם נשמת יסוד דא"א שבבינה דז"א, עם הברורים הנז', למז"ן לאו"א

עפ"י הרה"ג שד"ה, צריך להיות ט"ס, ולא נה"י בלבד - ע"י הגהה: 1 בתיבת שמע, עמוד רז

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אלהים

אלהים

אֱהִיָּה יְהוָה

יְהוָה יְהוָה

אלהים

1. ע"י בא"ל ח"א דף נ"ה ע"ב ד"ה גם יכוין. קודם, עליית הנוק' לאצ"י. אח"כ המשכת ה' אחרונה דמו"ס דא"א, כדי שיעלו לאו"א (כלומר, זה לא לצורך עליה לע"ס דא"ק), הרב מביא שעה"כ.
2. ע"י בא"ל ח"א דף נ"ז ע"ב, קודם הברור ואח"כ העליה.
3. ע"י בא"ל ח"א דף נ"ו ע"א.
4. ע"י שע"ר ח"ב ש' ע"ח, עם ג' עיינין (בתיבת שמע), וה' אחרונה, ... שכולם נקראים מו' דיניקה.

[לו.] גם יכוין להעלות המוחין שנכנסו בתיבת ישראל הם והנרנח"י שבהם ומקיפיהם כנ"ל. **לעפ"י הרה"ג שד"ה**, צריך להיות ט"ס, ולא נה"י בלבד - ע"י הגהה 1 בתיבת שמע, עמוד רוך

<p>אֱהִיָּה יְהוָה</p> <p>בינה (ריבוע אלהים פשוט)</p> <p>א אל אלה אלהי אלהים</p> <p>גי' ר</p>	<p>אֱהִיָּהוּ יְהוָהוּ</p> <p>חכמה (אלהים דיודי"ן)</p> <p>אלף למד הי יוד במ</p> <p>גי' ש</p>
--	---

חו"ג דדעת (מ"א אותיות)

אלף. אלף למד. אלף למד הי. אלף למד הי יוד. אלף למד הי יוד במ

גי' אל"י

למ"ן לאו"א.

[לו:] וזה ע"י שיכוין קוזה לפני כן שגם זו"ן מבררים מברורי או"א, שנפלו במקום זו"ן. ויכוין לעורר מ"ן ומ"ד דאו"א, ע"י נשמה וחיה שלו וע"י ע"ב ס"ג [דאו"א] (זמ"א דף צ"א ע"ב). גם יכוין להעלות או"א למ"ן לא"א, ע"י שגם הם יבררו מברורי אחריים דא"א, שנפלו במקומם. גם יכוין להעלות א"א למ"ן לעתיק ונוק', ע"י שגם הם יבררו מברורי עתיק ונוק', שנפלו במקומו. וגם יכוין שמעלים מזה לזה עד רום המעלות. גם יכוין להעלות כל הבירורים הנז' לע"ב ס"ג דא"ק.

ויכוין לזווג ע"ב וס"ג דא"ק שהם טעמי ע"ב עם טעמי ס"ג

יוד הי ויהי **יוד הי ואו הי**

אֱהִיָּהוּהָ
יְהוָהוּהָ

ומוציאים הי"ס דמ"ה ממצח דא"ק, עם תשלום הי"ס דב"ן היוצאים מעיני א"ק, הנוגעים לבירורים הנז'. ונמשכים המוחין הנז', עם הנרנח"י ואור הטעמים ואור הא"ס שבתוכם לעתיק, ויורדים ומתלכשים בנה"י דעתיק (ע"י בא"ל ח"א דף נ"ט ע"ב, וגם כמו מלך העולם).

ויכוין לזווג חב"ד דנה"י דע"י (פרק עליון - חב"ד)

אֱהִיָּהוּהָ

ולחמשיך מהם הארת טיפות חו"ב דחכמה (אבא) דז"א,

לחב"ד דחג"ת דא"א.

ויכוין לזווג החב"ד דחג"ת דא"א

אֱהִיָּהוּהָ

ויכוין להמשיך [הארת] טיפות המוחין דחו"ב דחכמה הנז', מעורבת עם אור חיצוניות דא"א,

¹ [לאו"א (מלגו)]. ולהמשיך טיפה אחרת (מלבר, ממו"ס) למזל העליון.

1. ע"י ע"ה ח"ב דף כ"ג ע"ג, ריפ"ש אות א'. ע"י עה"ל ח"ג עמוד 54 (176). ע"י טבלה בעמוד שט.

⟨פרק אמצעי - חג"ת⟩

גם יכוין לזווג חג"ת דנה"י דע"י

אֱלֹהֵינוּ

להמשיך [הארת] טיפות המוחין דחו"ב דבינה (אימא) דז"א,

לחג"ת דחג"ת דא"א.

ויכוין לזווג חג"ת דחג"ת דא"א

אֱלֹהֵינוּ

ולהמשיך [הארת טיפות] המוחין דחו"ב דבינה הנז', מעורבת עם אור חיצונית דא"א,

[¹לאו"א (מלגו). ולהמשיך טיפה אחרת (מלברק, ממו"ס) למזל העליון.

⟨פרק תחתון - נה"י⟩

גם יכוין לזווג נה"י דנה"י דע"י

אֱלֹהֵינוּ

ולהמשיך [עצמות] טיפות החו"ג דחו"ב (דעת תחתון) דז"א, מעורבת עם אור עצמות דעתיק,

לנה"י דחג"ת דא"א, שהם התרין כתפין.

ולזווג הנה"י דחג"ת דא"א

אֱלֹהֵינוּ

ולהמשיך [עצמות] טיפות המוחין חו"ג דחו"ב דז"א, מעורבת עם אור עצמות דא"א,

ג"כ [¹לאו"א (מלגו). ולהמשיך טיפה אחרת (מלברק, ממו"ס) למזל העליון.

[לז.]

ויכוין לזווג הב' מזלות נוצר ונקה, שהם ע"ב וקס"א (שייך רק לטיפה מלברק).¹

יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ יוֹד הֵי הֵי

ויכוין להמשיך ד' מוחין דחכמה, לחב"ד דאבא. וד' מוחין דבינה, לחב"ד דאימא.

גם יכוין שע"י ריבוי האורות נסדק היסוד דע"י² (ע"ח ש' ז"א פ"ד), ומתגלים כל החו"ג. ועי"ז

נעשים אבא ויש"ס פרצוף אחד, ואימא עם תבונה פרצוף אחד (דכללות). ויורדים או"א עילאין

(ע"ח ש' או"א פ"ח) ומתלבשים בישסו"ת הראשונים.

1. עי' ע"ח ח"ב דף כ"ג ע"ג, ריפ"ש אות א'. עי' עה"ל ח"ג עמוד 54 (176).

2. (הגהה זו שייכת ליוצר, השארנו אותה גם בערבית, מפאת חשיבותה) ועיין בספר עלי נהר די"ג ע"א (בנדמ"ח מ"א ע"א) אות מ"ה, שכתב וז"ל: מ"ש באחד להמשיך או"פ דב' עטרין וקוצא דשערי לרישא דז"א, הוא לפנימיות דחיצונית, כנז' בדרושי ר"ה וכו'. ומ"מ משם מבואר שבחינת קוצא דשערי אינה נכנסת אלא באבות, שכל בחינת השערות היא בחינת או"מ. ונ"ל שכתב כן, כיון שהמוחין הנכנסים באבות הם ממקיפי או"א, ויש במקיפים כל מה שיש בפנימיים. א"כ בק"ש שנכנסו הפנימיים, גם קוצא דשערי היוצאה מהפנימי נמשכה עד רישא דז"א, עכ"ל.

2. עי' אוצ"ח דף כ"ד ע"ב פ"ב, וע"ג הרה"ג שד"ה אות ג', ודף כ"ז ע"ב הרה"ג שד"ה אות ג'. עי' מע"א דף צ"ו ע"א ד"ה גם יכוין. בא"ל ח"א דף ס' רע"ב ד"ה ויכוין. תו"ח דף קכ"ט ע"ב.

ויכוין לזווג או"א דפנימיות דפנימיות, רוחא ברוחא לפנימי, כאן דאו"א (אחר) [אח"כ] הזיווג החיצון דגופא בגופא.

זיווג פנימי רוחא ברוחא (נשיקין) ¹	בכתרים	ובחב"ד	ובז"ת
א"ה ליהוה	א"ה ליהוה	א"ה ליהוה	א"ה ליהוה

[לז:]

כונה זו היא בק"ש דערבית לבד

(גם יכוין לעורר מ"ד דאבא ע"י חיה שלו וע"י שם ע"ב. וגם לעורר מ"ן דאימא ע"י נשמה שלה ושם ס"ג, ומזדווגים בבחינת כלים החיצונים דפנימיות שלהם:

יהוה	א"ה ליהוה	א"ה ליהוה
יוד הי ויו הי	יוד הי ואו הי	יוד הי ויו הי

להמשיך ד' מו' דחכמה שב[גזרת] חב"ד דאבא: החו"ב ליסודו, והחו"ג למלכותו. וכן יכוין להמשיך הד' מו' דבינה שב[גזרת] חב"ד דאי': החו"ב ליסודה, והחו"ג למלכותה [דכללות]. תוצאה דיחוד דנשיקין.

כאן נעשה יחוד גופא בגופא וחילוף פרטי של או"א, עי' עמוד שיא) ויכוין לזווג ישו"ת הראשונים. דהיינו, שאימא מעלה מ"ן, שהם חכמה וחסדים שהם מ"ה דב"ן, והם חח"ן, ודת"י דחסדים דצל"ם דאימא, ונותנתם לאבא. ואבא משפיע מ"ד והם בינה וגבורות, שהם ב"ן דמ"ה, והם בג"ה, ודת"י דגבורות דמו' דצל"ם דאבא, ונותנם לאימא (עצם החילוף). (צל"ם-אורות. צלם-לבוש זך).

ועי"ז נכלל הצל"ם דאבא, ונעשה כולו מחכמות וחסדים [דאו"א], שהם מ"ה דמ"ה ומ"ה דב"ן, ומתלבשים ד' מו' בנה"י [בצלמים]: חכמה בנצח, בינה בהוד, חו"ג ביסוד, והם צל"ם דאחור דבינה (בר"ח גם דכתר) דנה"י [צלמים] דיש"ס [ביסוד דכללות דאבא ויש"ס].

ועד"ז נכללו המו' דצל"ם דאימא, ונעשה כולו מבינות וגבורות [דאו"א], שהם ב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן, ומתלבשים ד' מוחין הנז' בנה"י דילה [בצלמים]: חכמה בנצח, בינה בהוד, חו"ג ביסוד, והם צל"ם דאח' דבינה (בר"ח גם דכתר) דנה"י [צלמים] דתבונה [ביסוד דכללות דאימא ותבונה].

א. וכמ"ש בספר עלי נהר די"ב ע"ד [בנדמ"ח ל"ח ע"א] אות מ"ג, וז"ל: ומ"ש זווג פנימי רוחא ברוחא, אהי"ה הוי"ה אחר זווג החיצון דגופא בגופא דאו"א, שורש דברים אלו בדרוש דנפ"א וכו'. והנה במלת שמע עשינו זווג חיצון, דגופא בגופא דאו"א, התמיד. ועכשיו באחד אנו מזווגים אותם רוחא ברוחא שהוא זווג הפנימי. וכעד"ז בזווג זו"ן, במלת מלכותו אנו עושים זווג רוחא ברוחא, ובנפ"א עושים זווג גופא בגופא. וזווג זו"ן דרוחא ברוחא דוקא ביום, וע"ש. ואני הצעיר הוכרחתי לבאר זה לפי שראיתי שכתב הרב ש"ש בספר פתח עינים די"ט ע"ד אות ט"ז. וז"ל: זווג פנימי רוחא ברוחא אחר זווג החיצון דגופא בגופא דאו"א, צ"ל אח"כ, ומ"ס נפל בספרים וע"ש. ונ"ל הטעם שאמר ט"ס, יען כי רצה לפרש כי כאן במלת אחד אנו מזווגים ב' הזווגים הנז' דאו"א, והם זווג החיצון דגופא בגופא וגם זווג פנימי רוחא ברוחא [דאו"א]. ולכן מטעם זה מוכרח הוא לומר כי ט"ס, וצ"ל זווג פנימי רוחא ברוחא אח"כ. יען כי קודם צריך לזווג החיצון דאו"א עתה [אחד], מלבד הזווג החיצון דמלת שמע. ואח"כ מזווג הזווג הפנימי שהוא רוחא ברוחא דאו"א ג"כ. וזהו לא כמ"ש בספר עלי נהר, כי הזווג הא' שהוא זווג החיצון דגופא בגופא דאו"א, כבר זווגנו אותו לעיל במלת שמע, ונשאר לנו עתה לזווג הזווג הפנימי דרוחא ברוחא דאו"א. ולכן מטעם זה גרס אחר ולא אח"כ. וא"ש ההי"ב יא"ה.

לסיכום: ענה"ה - אחר. ש"ש אח"כ. עי' ענה"ה דף ל"ט ע"ב אות ס"ט. פא"ה דף רצ"ג ע"ב.

ועי' שו"ת דעה והשכל ח"ד סימן י"ח דף ס"ד ע"א, וכן ח"ו סימן ט' דף פ"ד ע"ב.

1. בפועל, כאן רוחא ברוחא, וכותרת לגופא בגופא, בהמשך לזווג ישו"ת א'.

2. עיני הגהות בסוף הספר, עמוד רצג [לז"ז ע"ב (א)].

להעברת הטיפה, ואח"כ לידה א' ואז יכוין להוציא ב' צלמי המו' דאו"א שבנה"י [דג"ר¹] [לח.2]
 דישסו"ת הא', וכל צל"ם כלול מו"ס שבו, דכל פר' ופר' מהפרצופים הנ"ל.

ויוורדים ומתלבשים כל ב' צלמי המוחין דאו"א מהפרצופים הנ"ל, באחוריים דכחב"ד
 דישסו"ת השניים (טיפה גופנית, עי' אוצ"ח דף ל"ד ע"ד אות א', עה"ל ח"א-26) דהפר' הנ"ל.
 ומוציאין הארת המוחין שלהם ו[הם] מקיפים מוחין לכחב"ד דישסו"ת השניים (טיפה
 גופנית), דפרצוף הנ"ל, והם ב' דצל"ם. ויכוין להשאיר שם שורשי המוחין (רשימו, לכתר
 דו"א, בקונה הכל), שהם הכחב"ד דב' הצלמים דאו"א דפרצופים הנ"ל.

ולחמשיך שארית המוחין שהם הו"ק דב' הצלמים דאו"א, דהפרצופים הנ"ל, ומתלבשים
 באחוריים דחג"ת דישסו"ת השניים (טיפה גופנית) דפרצופים הנ"ל. ומוציאין הארת המוחין
 שלהם ומקיפים מוחין לחג"ת דפרצופים הנ"ל, והם ל' דצל"ם. ולהשאיר שם (רשימו) החג"ת
 דב' הצלמים הנ"ל. (כאן מתבצע [השלמת] הצינון, ג"ר דאימא וו"ס דאבא. שע"ר ח"ב ש' ע"ב-ג).

ושארית המוחין שהם הנה"י (צ' דב' הצלמים, להמשיכם ולהלבישם בט"ס חח"ן בג"ה דת"י
 דאחוריים דט' פרקין דנה"י דכל פרצוף ופרצוף דישסו"ת הב' (טיפה גופנית), דהפרצופים
 הנ"ל הנק' ט"ז דצל"ם (לידה ב', אחרי הניתוק), והם ישסו"ת השלישיים:

[לט:]

יכוין להחזיר המוחין ד-צ' דאבא שעלו למ"ו עם הנרנח"י והמקיפיו:

עפ"י הרה"ג שד"ה, צריך להיות ט"ס, ולא נה"י בלבד - עי' הגהה 1 בתיבת שמע, עמוד רז

אהיה
 יהוה

אוהויהוה
 יוהויהוה

אהיה
 יהוה

בינה

א אל אלה אלהי אלהים

חכמה

אלף למד הי יוד מם

חור"ג

אלף, אלף למד, אלף למד הי, אלף למד הי יוד,

אלף למד הי יוד מם

לחח"ן בג"ה דת"י דפרצוף ו"ק דמ"ה דמ"ה ודב"ן דבינה דז"א.

[²יכוין להחזיר את המוחין לנוק', ולהורידה לבריאה]

1. צ"ל נה"י דג"ר דישסו"ת הא' - עיין בא"ל ח"א, דף ס"א סע"ב.

2. עי' שע"ר ח"ב ש' ק"א.

[מ:]

חזן מחזרת המוחין דו"ק שעלו למ"ן, בתיבת אחד,

גם יכוין להמשיך חח"ן בג"ה דת"י, דכחב"ד חג"ת (ל"מ) דפרצוף ו"ק (קטנות) דיש"ס (אבא), עם הל"מ צלם דמוחין דיניקה דנרנח"י דרוח דנשמה המלוּבש בתוכה, עם נרנח"י דרוח דנשמה שהם ט' הויו"ת וט' אהי"ה ונקודותם כידוע, שהם [יחידה, ו] חיות ונשמות, וחיות ונשמות דרוחות, דנרנח"י דנח"י (כחב"ד) ודנרנח"י דרוח חג"ת, דנרנח"י דרוח יניקה, [דנפש (נה"י)] דנשמה (דישסו"ת), דמ"ה, דמ"ה ודב"ן (יש"ס) (עפ"י הרה"ג שד"ה, צריך להיות ט"ס, ולא נה"י בלבד - ע"י הגהה 1 בתיבת שמע, עמוד רז)

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

לחח"ן בג"ה דת"י, דכחב"ד חג"ת (ל"מ) דפרצוף ו"ק (קטנות) דמ"ה דמ"ה ודמ"ה דב"ן (יש"ס), דבינה (לחשך) דנה"י דבינה (ישסו"ת) דז"א (צ"ל דזו"ן) (העומד בהיכל אהבה דבריאח¹):

ועתה יכוין להמשיך הו"ק דמוחין דגדלות שהם חח"ן בג"ה דת"י, דנה"י וחג"ת לו"ק דחב"ד (גדלות) דנה"י דבינה (בר"ח גם דכתר) דתבונה,

עם המוחין דאו"פ דצ צלם דנרנח"י דנשמה, דב"ן, דמ"ה ודב"ן, עם המוחין דו"ק דגדלות, שהם ד' שמות יה"ו וד' שמות אה"י וד' שמות אהו"ה וד' שמות אה"ו, דחו"ב וחו"ג, דחו"ב וחו"ג, עם הנרנח"י שלהם

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה (*)
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה וְיְהוָה
יְהוָה וְיְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

[מ:]

	[בנינה דאימא]	[גבורות דאימא]	[חסדים דאימא]	[חכמה דאימא]	
	דחו"ב חו"ג דכתר]	דחו"ב חו"ג דכתר]	דחו"ב חו"ג דכתר]	דחו"ב חו"ג דכתר]	
עתיק	אלף הי יוד	אלף הי וו	אלף הי וו הי	יוד הי ויו	
נוק'	אלף הי יוד	אלף הה וו	אלף הה וו הה	יוד הי ואו	
א"א	אלף הא יוד	אלף הא וו	אלף הא וו הא	יוד הא ואו	
נוק'	אלף הה יוד	אלף הה ואו	אלף הה ואו הה	יוד הה וו	

1. עפ"י הקדמת הרש"ש על ק"ש (ע"י עמוד רצ"ג), המוחין דיניקה נמשכים לז"א ולנוק' כאחת (כלים פנימיים ואמצעיים דזו"ן). עפ"י זה נראה שהם שניהם נמצאים ביחד, בבריאח. כך נראה גם מהגהת המגיה על הקדמת הרש"ש הנ"ל על ק"ש (עמוד רצ"ב). ע"י גם השרטוט בענין ק"ש (עמוד שח). * א"ה בסידור הארוך הנרנח"י אלו דפנימיות דפנימיות הם בציור חו"ב וחו"ג.

ועיין במש"ל בכוננת העמידה (ע"י עמוד שיז), החלוקה עפ"י דרוש הדעת, וכן בהגדלת הפרקין.

[מ"א]

לחח"ן בג"ה דת"י, דחב"ד דפרצוף חב"ד (גדלות) דפנימיות דפנימיות דב"ן דמ"ה
ודב"ן דבינה (בר"ח גם דכתר*) דפר' חו"ב וחו"ג [דחכמה¹] דכתר דנה"י דבינה דז"א

לג' כלים דבינה דז"א	דכלים חיצוניים	לג' כלים דחכמה דז"א
אלף, אלף הא, אלף הא יוד,	לג' כלים דדעת דז"א	לג' כלים דחכמה דז"א
אלף הא יוד	יוד הי ויו הי	יוד הי ואו הא
אלף הא יוד הא	יוד הי ואו הי	י יה יהו יהוה
אוה"י	יוד הה וו הה	יוד הא ואו הא

ולחשאיך שם בחב"ד המוחין דחג"ת, ולהוריד המוחין דנה"י לחג"ת דז"א

אה"י	אוה"י	אה"י
יהוה	אוה"י יהוה	יהוה
	יודו יהוה	

בינה	גבורות	חסדים	חכמה
אלף הי יוד	אלף הי וו	אלף הי וו הי	יוד הי ויו
אלף הי יוד	אלף הה וו	אלף הה וו הה	יוד הי ואו
אלף הא יוד	אלף הא וו	אלף הא וו הא	יוד הא ואו
אלף הה יוד	אלף הה וו ואו	אלף הה וו ואו הה	יוד הה וו

לחח"ן בג"ה דת"י, [דחג"ת] דפרצוף חב"ד (גדלות) דפנימיות דפנימיות דב"ן דמ"ה
ודב"ן דבינה (בר"ח גם דכתר) דפר' חו"ב חו"ג [דחכמה¹] דכתר דנה"י דבינה דז"א

לג' כלי גבורה דז"א	לג' כלי ת"ת דז"א	לג' כלי חסד דז"א
י	יוד הא ואו הא	א, אל, אלו, אלוה
אלף, אלף למד, אלף למד הי,	י יה יהו יהוה	אלוה
אלף למד הי יוד, אלף למד הי יוד מם	יודו יהוה	אלף למד
יודו	יודו	

* עיין בנה"ש דל"ו ע"ב אות ט"ו.

1. ענ"ה דף צ"ה ע"ב, הגהת השד"ה אות כ"ב.

הו"ק דגדלות דאימא דכל שורשי המוחין שבכתר נכנסים בשורש החכמה דכתר. וכן עד"ז כל העבודה עד תיבת באהבה, שאז כולם מסתלקים. לאחר מכן, כל שורש נכנס במקומו.

שְׁמַע יְמוּד הַהוּ יְהִי גִי יֵאָי דַס"ג יֵאֱהוּיָהּ זְיוּג חִילוֹ דְלוֹא.

ע"ב דע"ב מל' דחסד
צירורי צ"ן דע"י ואבא
ו"א

מדריגה שבועיה
יוד הי ויו הי
מדריגה חמישים וז'

יֵאֱהוּיָהּ בְּכַתֵּר
יֵאֱהוּהוּיָם בְּמַכְז"ד

ע"ב דס"ג מל' דגבורה
צירורי צ"ן דנוק' דעסיק
ואימא ונוק' דז"א הכולל
ע"ב דמ"ה מל' דחנה"י
צירורי צ"ן דא"א
ויס"ס ויעקב

יוד הי ואו הי
יוד הי ואו הי
מדריגה ג' וז'
יהוה

יֵאֱהוּוֹנְהוּ בִּז"ח
ג' כ"ר

יוד הא ואו הא
מדריגה ב' שטיא ד'

ע"ב דצ"ן מל' דמל'
צירורי צ"ן דניק'
דא"א ותצונה ורחל

יִיְהִיֵהוּ יְהוּהָ ס"ה ג' רפ"ח לחצר אלו
מדריגה ז' פנים דמל' הרפ"ח פנים דמל' שס
יוד הה וו הה
כלים דמ"ן פס מ"ן

נפם י | מנצפך | מנצפך | מנצפך | מנצפך | מנצפך י ג' ע מיסו'
כח המעלה מ"ן והוא רומא דאימא

רוח ווו יוד הה וו הה מבינה דאימא
ג' ע מיסוד דאימא מו"ס דאימא

נשמה וד ה וו ה יוד הי ואו הי ג' ע

להמשיך חס"ן בג"ה דת"י דנה"י דחג"ס ונס"י דאימא חיה דנרנח"י נשמ' דנרנח"י
עס מוחין פנימי' דעיבור דל' דל' ול' דללס ססס ג' דנפש דנ"ר דנפש דנ"ר
אלהים עס חלקי הנרנח"י והמקיפין המלוכסין צהס דנשמה דנשמה
שהס ג' אה"ה וג' הויוס ונקודותס כידוע שהס חיות ונשמות וחיות ונשמות דרוחות דנרנח"י דנפש דנ"ר
דנשמה דצ"ן דמ"ה ודב"ן.

לחס"ן בג"ה דת"י דנה"י דו"ק דצירוריס הנז' הכלולים בחוך הנוק' העומדה בסיכל אהבה דבריאה.

חיה ונשמה דרוח דנרנח"י
דנפש דנ"ר דנשמה

אֱהוּיָהּ אֱהוּיָהּ אֱהוּיָהּ
יְהוּהוּיָהּ יְהוּהוּיָהּ
אלהים
ישראל

לסלק הארת הלבוש הנמשך מעטרת יסוד
דחצונה לת"ת דחצונה ומלטנן הארת
הלבוש הנז' לצורך ת"ת דז"א.

סידור תפלה לרש"ש

טט

ישראל להמשיך חח"ן בג"ס דת"י דכחצ"ד וחג"ס דפ"לוק ו"ק דתכונה. טס
 מוחין מקיפיש דל"מ דללס המלוכס'ס זכס טס המיחין דיניקה
 המלוכס'ס זכס טכס מ"א חותיות דקמ"ג גי' אר"י טס חלקי הנרנח"י והמקיפי'
 המלוכס'ס זכס טכס ט' אחיה וט' הויות ונקודותיהם כידוע טכס חיות ונשמות
 וחיות ונשמות דרוחוס דנרנח"י דנח"י ודנרנח"י דרות דנשמה דז"ן דמ"ס ודז"ן:

אֱתִיָּה
יְהוָה

אֱתִיָּה	אֱתִיָּה אֱתִיָּה	אֱתִיָּה
יְהוָה	יְהוָה יְהוָה	יְהוָה
אֱתִיָּה	אֱתִיָּה אֱתִיָּה	אֱתִיָּה
יְהוָה	יְהוָה יְהוָה	יְהוָה

אֱתִיָּה. אֱתִיָּה הַא יוֹד הַא. אֱתִיָּה לְמַד פֶּא. הַא אֱתִיָּה.

יוֹד וְאוֹ דִלֶת הַא אֱתִיָּה גי' אל"י וסס מוחין דל"מ דללס דו"ק דחצו':
 לחח"ן בג"ס דת"י דכחצ"ד חג"ס דפר' ו"ק דז"ן דמ"ס ודז"ן דח"צ דו"א
 (בר"ח גס דכחר)

גַּם יכיון להמשיך חח"ן בג"ס דת"י דנח"י דפ"לפי ו"ק דיס"ס טס מוחין פנימיים
דצ דללס המלוכס'ס זכס טס המוחין דיניקה דיס"ס המלוכס'ס טכס מילוי שד"י
 גי' **ש"ך** טס חלקי הנרנח"י והמקיפי' המלוכס'ס זכס טכס ד' אחיה וד' הויות
 טס נקודותיהם כידוע טכס חיות ונשמות וחיות ונשמות דרוחוס דנרנח"י דנפס
 דרות דנשמה דמ"ס דמ"ס ודז"ן:

אֱתִיָּה	אֱתִיָּה אֱתִיָּה	אֱתִיָּה
יְהוָה	יְהוָה יְהוָה	יְהוָה

ש"ן דִלֶת יוֹד גי' ס"ר וסס מוחין פנימי' דל' דללס דו"ק דיס"ס
 לחח"ן בג"ס דת"י דנח"י דפר' ו"ק דמ"ס דמ"ס ודז"ן דח"צ דו"א. (יגס דכחר בר"ח):
 יכיון לסלק האור המחפשט בעטרת יסוד דתכונה ולסעלותו לת"ס דתכונה.
 ומלמננס הספסרס הנז' ללורך הדעס דז"א:

יח דחול יכיון

שמע יחוד ה הו יה גי' ייאי דס"ג יאההויהה זיווג חילו' דאי"א

ע"ב דע"ב מל' דחסד
בירורי צ"ן דע"י ואב"א
זי"א

מדריגה שביעית
יוד הי ויו הי
מדריגה חמישית וז'

יאההויהה בכתר
יאהלוההים במכ"ד

ע"ב דס"ג מל' דגבורה
בירורי צ"ן דנוק' דעתיק
ואימ"א דז"א הכולל

יוד הי ואו הי
יוד הי ואו הי
מדריגה ג' וז'

יאהרונהי בז"ת
גי' כ"ר

ע"ב דמ"ה מל' דתנה"י
בירורי צ"ן דאי"א
ויש"ס ויעקב

יהוה
יוד הא ואו הא
מדריגה ב' שהיא ד'

ס"ה גי' רפ"ח לחצר אלו
הרפ"ח עם פנים דמל' שס
צ"ן ועי"ז נק' ש"מ

י יה יהו יהוה
מדריגה ז' פנים דמל'
יוד הה וו הה

ע"ב דצ"ן מל' דמל'
בירורי צ"ן דנוק'
דאי"א ותצובה ורחל

כלים דמ"ן עם מ"ן

נפש י | מנצפך | מנצפך | מנצפך | מנצפך י גי' ע' מיסוד דאימ"א

כת המעלה מ"ן והוא רוחא מיסוד דאימ"א

רוח ווו יוד הה וו הה גי' ע' מיסוד דאימ"א

מזי"ת דאימ"א מבינה דאימ"א

נשמה וד ה וו ה גי' ע' יוד הי ואו הי

להמשך חח"ן בג"ה דת"י דנה"י דחג"ת ונה"י דאי"א
עם מוחין פנימים דעיבור דל' דל' ול' דללס שהס ג'
אלהים עם חלקי הגרנח"י והמקיפין המלוכשין בהס
שהס ג' אה"ה וג' הויות ונקודותם כידוע שהס חיות
וגשמות וחיות וגשמות דרוחות דגרנח"י דנפש דנ"ר
דנשמה דצ"ן דמ"ה ודצ"ן.

לחח"ן בג"ה דת"י דנה"י דו"ק דבירורים הנז' הכלול'
בתוך הנוק' העומדת בהיכל אהבה דבדיאה :

דנפש דנ"ר דנשמה
אנהויהו אנהויהו
ינהויהו ינהויהו
אלהים
ישראל

דיוצר

ישראל יכוין להמשיך מח"ן בג"ה דת"י דכחצ"ד וחג"ת דפרלוק ו"ק דיט"ס
 עם מקיפי ה"ל"מ המלוכסים בהם עם המוחין דיניקה המלוכסים
 בהם שהם י"ה לאלהים דיודין בהכאה גי' ש' מקיף דחכמה. וי"ה לאלהים
 דהס"ן בהכאה גי' ר' מקיף דבינה. וי"ה לאלהים דאלפין מקיף דחסדים.
 וי"ה פשוט דגבורות שניהם גי' אל"י עם חלקי הנרנח"י והמקיפים המלוכסים
 בהם שהם ט' אהי"ה וט' הויות ונקודותם כידוע שהם חיות ונשמות וחיות ונשמו'
 לרוחות דנרנח"י דנח"י ודנרנח"י לרוח לרוח דנשמה דמ"ה דמ"ה ודצ"ן :

יחידה דנרנח"י לרוח דנשמה

אֱהִיָּה

יְהוָה

נשמה דנרנח"י דנח"י
לרוח דנשמה

אֱהִיָּה

יְהוָה

חיה ונשמה לרוח דנרנח"י
דנח"י לרוח דנשמה

אֱהִיָּה

יְהוָה

חיה דנרנח"י דנח"י
לרוח דנשמה

אֱהִיָּה

יְהוָה

נשמה דנרנח"י לרוח
לרוח דנשמה

אֱהִיָּה

יְהוָה

חיה ונשמה לרוח דנרנח"י
לרוח לרוח דנשמה

אֱהִיָּה

יְהוָה

חיה דנרנח"י לרוח
לרוח דנשמה

אֱהִיָּה

יְהוָה

בינה

חכמה

הה הה הה הה הה
 הה הה הה הה הה
 הה הה הה הה הה
 ה ה ה ה ה

הי הי הי הי הי
 הי הי הי הי הי
 הי הי הי הי הי
 ה י ה י ה י

גי' ר

חסדים
 יוד הא
 גבורות
 י ה
 גי' אל"י

גי' ש'

מוחין מקיפים ל"מ דללס דו"ק דיט"ס לחח"ן בג"ה דת"י דכחצ"ד וחג"ת דפרלוק'
 ו"ק דמ"ה דמ"ה ודצ"ן דחו"ב דבינה דז"א. ובר"ח גס דכתר :
 יכוין לסלק האור המתפשט בעטרת יסוד דתבו' להעלותו לת"ת דתבו'. ומלמננת
 העטרה הנז' לאורך הדעת דז"א :

סידור תפלה להרש"ש

לד:

דערבית

ישראל יכין להמשיך חח"ן בג"ה דת"י דנה"י דפרטנ' ו"ק דיש"ס עם מוחין פנימים דל' דללס המלוזשים זהס עם מוחין פנימים דיניקה המלוזשים זהס שהס אלהים דיודין וריצוע אלהים פשוט שהס גי' ש"ך והס מוחין דחו"ב, וואותיות דריצוע אלהים מלא שהס מ"א אותיות גי' אר"י והס מוחין דחו"ג עם חלקי הנרנח"י והמקיפים המלוזשים זהס שהס ד' אה"ה וד' הוי"ת ונקודותיהם כידוע, שהס חיות וגשמות וחיות וגשמות דרוחות דנרנח"י דנפש דרוח דגשמה דמ"ה דמ"ה ודב"ן :

חיה דנרנח"י דנפש	חיה וגשמה דרוח דנרנח"י	גשמה דנרנח"י דנפש
דרוח דגשמה	דנפש דרוח דגשמה	דרוח דגשמה
אֱהִיָה	אֱהִיָוִיהוּ אֱהִיָוִיהוּ	אֱהִיָה
יְהוָה	יְהוָוִיהוּ יְהוָוִיהוּ	יְהוָה

זינה	חכמה
א אר לרמד הי יוד מם	א אר לרמד הי יוד מם
גי' ר	ש

חו"ג דדעת

ארף. ארף. רמד. ארף. רמד. הי. ארף. רמד. הי. יוד.
ארף. רמד. הי. יוד. מם
 גי' אר"י

מוחין פנימים דיניקה דל' דללס דו"ק דיש"ס. לחח"ן בג"ה דת"י דנה"י דפרטנ' ו"ק דמ"ה דמ"ה ודב"ן דזינה דז"א :
 יכין לסלק האור המחפשט בעטרת יסוד התבונה ולהעלותו לת"ת דתבונה ומלטנת העטרה הנז' ללורך הדעת דז"א :

יכין להכין ולהזמין את או"א ודעת ע"י שימשיך להם מיה"ו דע"ב דמ"ס דא"א מוחין דיניקה לאו"א ודעת דהיינו ע"ב בלבב מחח"ן דמ"ס דא"א מ"י"ך דע"ב דא"א וקס"א לאימא מר"י דע"ב דא"א מזג"ה דמ"ס דא"א וע"ב וס"ג לדעת מ"י"ך דע"ב דא"א מדת"י דחסדים דמ"ס. ועד"ז יכין להמשיך מעטיק לא"א מוחין דיניקה ומאח"פ דא"ק לעטיק וכן מזה לזה עד רוס המעלות כדי שעי"ז יהיו מוכנים כל הפרטופים לעלות מ"ן כל פר' לפרטנ' שלמעלה ממנו כדי שידווגו כל הפרטופים הנז' במלת אחד להמשיך מוחין דגדלות לפרטנ' שלמטה מהם :